Dossier estadístic

Abril de 2026

VIOLÈNCIES MASCLISTES 2025

Dades elaborades per l'Observatori de la Igualtat de Gènere

Generalitat de Catalunya

© Institut Català de les Dones

Abril de 2026

Els continguts d'aquesta obra estan subjectes a una llicència de Reconeixement-No Comercial-Compartir Igual 4.0 Internacional de Creative Commons: en qualsevol explotació de l'obra autoritzada per la llicència caldrà reconèixer-ne l'autoria, no fer-ne ús comercial i difondre-la sota la mateixa llicència CC que aquesta obra original. La llicència completa es pot consultar **aquí**.

Índex

1. Introducció 4

2. Serveis d'atenció a les violències masclistes 5

1.1. Telèfon 900 900 120 5

1.2. Serveis d'informació i atenció a les dones (SIAD) 9

1.3. Serveis d'intervenció especialitzada (SIE) 16

1.4. Serveis d'acolliment i recuperació (SAR) de la violència masclista 17

1.5. Serveis substitutoris de la llar (SSLL) 18

1.6. Serveis tècnics de punt de trobada (STPT) 19

1.7. Comparació d'atencions als serveis especialitzats 19

1.8. Oficines d'atenció a la víctima del delicte (OAVD) 20

1.9. Servei d'atenció i protecció (ATENPRO) 21

1.10. Dispositius electrònics de seguiment 22

3. Dades sanitàries sobre violències masclistes 24

4. Sistema penal i penitenciari 27

5. Dades dels cossos de seguretat 29

5.1. Mossos d'Esquadra 29

6. Dades del Consell General del Poder Judicial (CGPJ) 41

6.1. Jutjats de violència sobre la dona 41

6.2. Jutjats penals: processos de violència masclista en l'àmbit de la parella 43

6.3. Audiència provincial: processos de violència masclista en l'àmbit de la parella 44

6.4. Comparació de les dades de violències masclistes amb altres comunitats autònomes 45

7. Dones assassinades per violència masclista. Feminicidis 49

8. Enquestes sobre violències masclistes a Catalunya 53

8.1. Enquesta sobre violències sexuals a Catalunya 2024 53

8.2. Macroenquesta de violència contra la dona 2024 63

1. Introducció

L'Observatori de la Igualtat de Gènere, òrgan adscrit a l'Institut Català de les Dones, presenta la novena edició del dossier estadístic de violències masclistes a Catalunya, corresponent a l'any 2025. Aquest document té com a objectiu principal visibilitzar l'impacte de les violències masclistes en les dones, infants i adolescents i la resposta institucional per tal d'esdevenir una eina de referència per al coneixement i l'anàlisi d'aquest fenomen.

La recopilació i l'anàlisi sistemàtica de dades constitueixen un element clau per aproximar-se a la realitat de les violències masclistes, orientar la presa de decisions i impulsar polítiques públiques eficaces per a la seva erradicació, així com per avaluar-ne l'impacte.

Aquesta edició incorpora un esforç de sistematització i ampliació de la informació disponible, seleccionada d'acord amb criteris de rellevància, qualitat i validesa estadística, i elaborada a partir de la col·laboració amb els organismes responsables de les dades. El dossier inclou informació sobre feminicidis; dades registrades pels Mossos d'Esquadra relatives a denúncies en l'àmbit de la parella i familiar, delictes contra la llibertat i la indemnitat sexual, mutilacions genitals femenines i matrimonis forçats, així com dades del Consell General del Poder Judicial sobre denúncies, renúncies, mesures de protecció i resolucions judicials, incloent-hi l'estudi comparatiu amb altres comunitats autònomes.

També es recullen dades dels principals serveis d'atenció i recuperació, com el telèfon 900 900 120, els serveis d'informació i atenció a les dones (SIAD), els serveis d'intervenció especialitzada (SIE), els serveis d'acolliment i recuperació (SAR), els serveis substitutoris de la llar (SSLL) i els serveis tècnics de punt de trobada (STPT), així com dades de les oficines d'atenció a la víctima del delicte (OAVD), del servei ATENPRO i dels dispositius electrònics de seguiment.

Com a novetat d'aquesta edició, s'incorporen dos nous àmbits d'anàlisi: les dades sanitàries sobre violències masclistes, provinents del sistema de salut, i les dades del sistema penal i penitenciari, que permeten ampliar la comprensió del fenomen des d'una perspectiva més integral. Igualment, s'actualitzen les dades procedents de les enquestes sobre violències sexuals i sobre violències masclistes a Catalunya i s'hi incorporen els resultats més recents disponibles. En aquesta edició es disposa dels resultats de la Macroenquesta referits a Catalunya publicada a finals de 2025.

El dossier constitueix, així, una síntesi de les principals fonts estadístiques disponibles sobre violències masclistes a Catalunya. Tot i les limitacions inherents a aquestes dades —que sovint només reflecteixen una part del fenomen—, permeten analitzar-ne l'evolució, identificar tendències i comparar la situació de Catalunya amb altres territoris. En aquest sentit, el document contribueix a reforçar el compromís institucional amb la defensa dels drets de les dones i amb la lluita contra totes les formes de violències masclistes.

2. Serveis d'atenció a les violències masclistes

Catalunya disposa d'una xarxa per a l'abordatge de les violències masclistes amb diferents graus d'especialització i de titularitat diversa, com ara el telèfon 900 900 120, línia d'atenció contra les violències masclistes, els serveis d'informació i atenció a les dones (SIAD), els serveis d'intervenció especialitzada (SIE), els serveis d'acolliment i recuperació (SAR) i els serveis substitutoris de la llar (SSLL). En aquest apartat es recullen les dades dels serveis de l'Administració pública, però cal destacar la importància de les entitats de dones, que són qui van iniciar la lluita contra les violències masclistes i continuen acomplint una tasca imprescindible.

1.1. Telèfon 900 900 120

L'any 2025, el telèfon 900 900 120 ha fet 15.345 atencions a les trucades rebudes. D'aquestes, 13.567 corresponen a situacions en l'àmbit de la violència masclista.

Pel que fa a la distribució de les atencions segons l'àmbit, el 82,75% s'han produït en l'àmbit de la parella, que es consolida com el principal context de la violència masclista. A continuació, el 7,39% de les atencions s'han registrat en l'àmbit sociocomunitari i el 7,36%, en l'àmbit familiar. L'àmbit laboral representa l'1,64% de les consultes.

Altres àmbits amb un pes més reduït inclouen l'àmbit institucional (0,44%), l'educació (0,15%), altres àmbits (0,15%) i l'àmbit digital (0,11%).

En conjunt, s'observa una concentració elevada de les violències en l'àmbit de la parella, molt per sobre de la resta d'àmbits, mentre que la resta de contextos presenten una distribució molt més fragmentada i amb pesos relativament similars entre si.

Gràfic 1. Percentatge d'atencions al 900 900 120 segons l'àmbit de la violència masclista. Catalunya, 2025

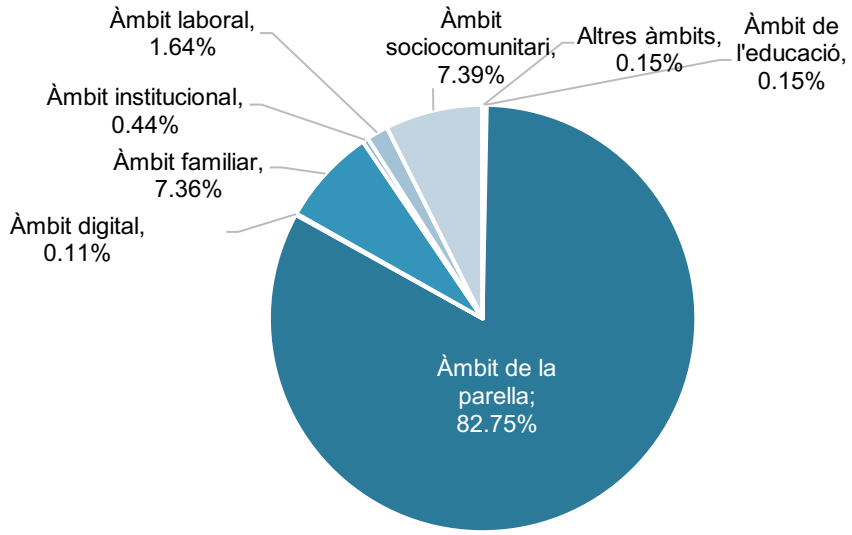

Font: Elaboració a partir de dades de la Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes (DGEVM).

Pel que fa a les formes de violència masclista, el 59,3% de les atencions corresponen a violència psicològica, el 23,6% a violència física, el 7,0% a violència econòmica i el 6,5% a violència sexual.

La violència psicològica continua sent la forma més present, amb un pes clarament superior a la resta, mentre que la violència física es manté com la segona tipologia més freqüent. Les violències econòmica i sexual apareixen en menor proporció, tot i que amb una presència rellevant.

Aquestes formes de violència poden donar-se de manera simultània en una mateixa situació i en els diferents àmbits.

Gràfic 2. Percentatge d'atencions al 900 900 120 segons les formes de violència masclista exercides.[1] Catalunya, 2025

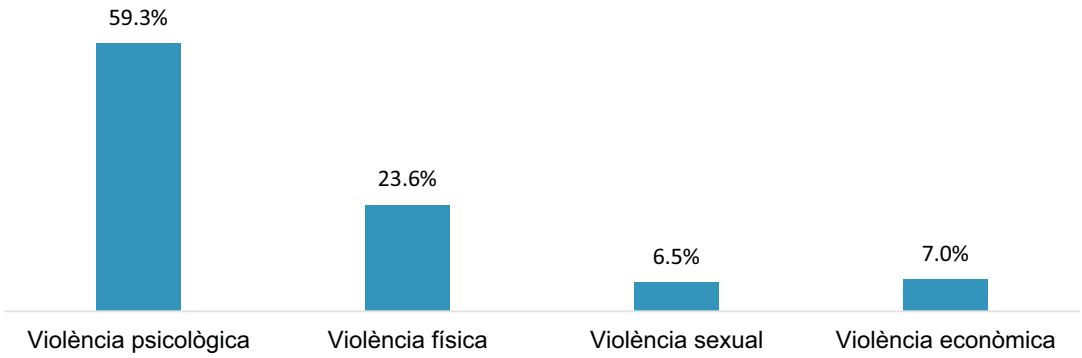

Font: Elaboració a partir de dades de la Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes (DGEVM).

De les dones ateses per violència masclista en els àmbits de la parella i familiar que van indicar si tenien filles o fills, el 59,4% tenia filles o fills menors que conviuen en el nucli familiar. El 21,6% no en tenia, mentre que el 7,2% tenia filles o fills majors d'edat dins del nucli, i un altre 7,2% en tenia fora. En menor proporció, el 3,3% tenia filles o fills menors fora del nucli familiar i l'1,2% es trobava en situació d'embaràs.

El pes de les dones amb fills i filles menors convivents continua sent clarament majoritari, fet que situa la violència en un context familiar amb presència de menors en una part important dels casos.[2]

1 Cal tenir en compte l'elevat percentatge de casos en què no consta la forma de violència, especialment en les violències sexual i econòmica (per sobre del 90%) i en la física (74,7%), mentre que en la psicològica és inferior (40,6%).

2 Els percentatges (gràfic 3) fan referència a les dades de les quals disposem d'informació sobre la variable fills i filles, que és del 41,4% del total d'atencions per violència masclista.

Gràfic 3. Percentatge d'atencions al 900 900 120 segons fills i filles en els àmbits de violència masclista de parella i familiar. Catalunya, 2025

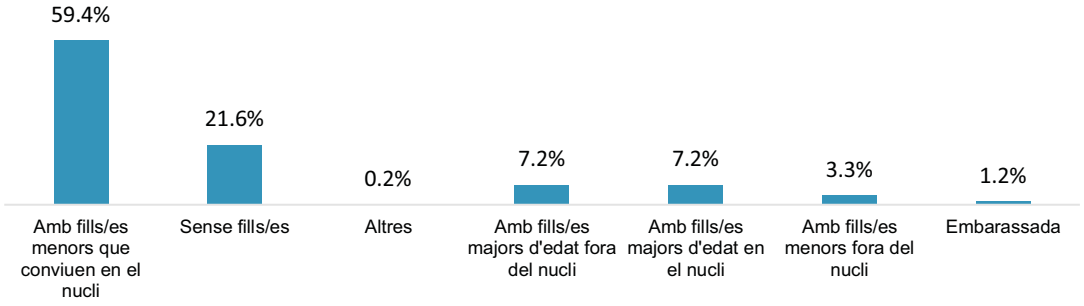

Font: Elaboració a partir de dades de la Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes (DGEVM).

Entre 2015 i 2025, el nombre d'atencions per motiu de violència masclista mostra una evolució amb oscil·lacions, però amb una tendència general a l'alça en els darrers anys. En aquest període, la mitjana anual d'atencions se situa en 11.159. Aquesta evolució apunta a un augment sostingut de la demanda del servei en els darrers anys, amb especial intensificació a partir del 2020.

Gràfic 4. Evolució del nombre d'atencions al 900 900 120 per motiu de violència masclista. Catalunya, 2015-2025

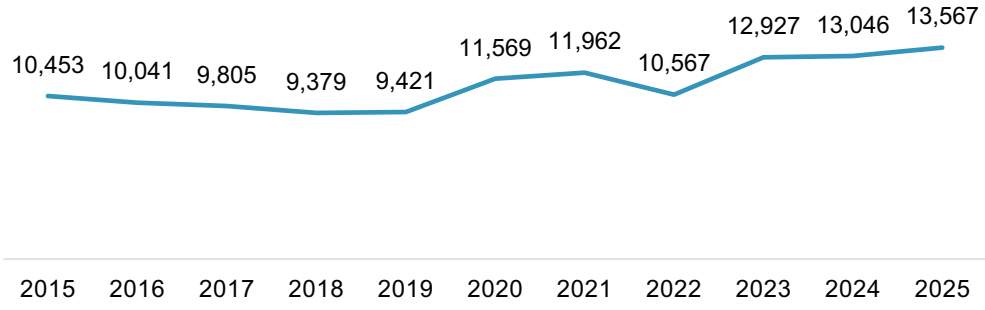

Font: Elaboració a partir de dades de la Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes (DGEVM).

El nombre d'atencions mensuals per motiu de violència masclista ha presentat una certa variació al llarg de l'any, amb el febrer i l'abril com els mesos amb menys atencions, amb 960 i 943 atencions, respectivament. En canvi, l'octubre ha estat el mes amb més atencions, amb 1.256, seguit del juliol i el desembre, amb 1.232 i 1.228 atencions.

La diferència entre el valor més baix i el més alt és del 33,2%, fet que mostra una variabilitat moderada al llarg de l'any, amb una concentració més elevada d'atencions a partir de la segona meitat de l'any.

Gràfic 5. Evolució del nombre d'atencions mensuals per motiu de violència masclista a la línia 900 900 120. Catalunya, 2025

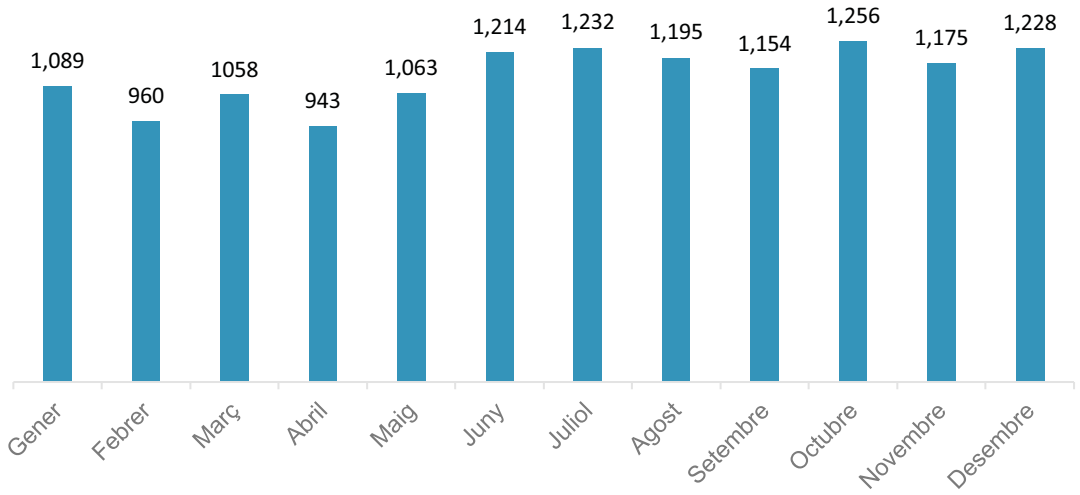

Font: Elaboració a partir de dades de la Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes (DGEVM).

Pel que fa a la distribució territorial, la major part de les atencions es concentren a l'àmbit de Barcelona, amb el 67,8% del total.

A força distància se situen Tarragona (9,4%) i Girona (8,1%), seguides del Penedès (6,2%). La resta de territoris presenten percentatges més reduïts: Catalunya Central (3,7%), Lleida (3,1%), Terres de l'Ebre (1,3%) i Alt Pirineu i Aran (0,4%).

Aquesta distribució reflecteix el clar pes demogràfic de l'àrea metropolitana, mentre que la resta del territori es reparteix les atencions de manera més dispersa.

Gràfic 6. Nombre d'atencions per motiu de violència masclista al 900 900 120 per territori. Catalunya, 2025

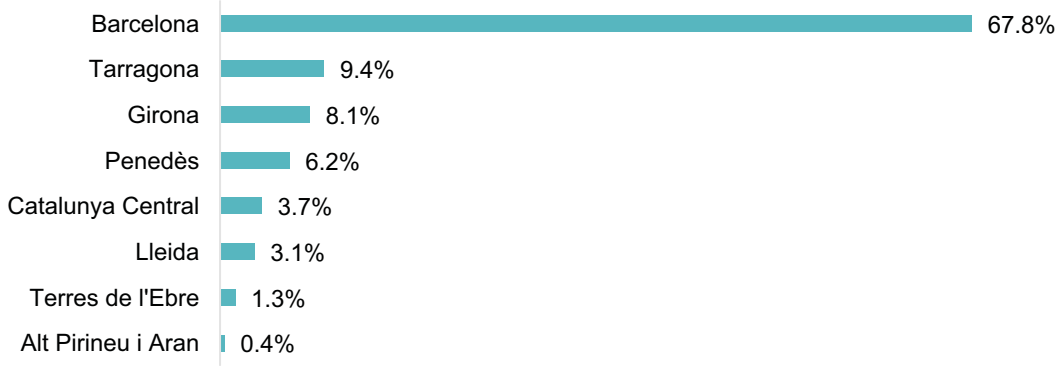

Font: Elaboració a partir de dades de la Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes (DGEVM).

El gràfic següent inclou les taxes d'atencions per cada 10.000 dones, que permet comparar les atencions al territori de manera relativa. La proporció mitjana d'atencions a Catalunya per cada 10.000 dones és de 24,03 atencions. Destaquen el Camp de Tarragona, amb 32,66 atencions per cada 10.000 dones en l'extrem més elevat, i Ponent, amb 16,51 atencions en l'extrem més baix.

Gràfic 6.1 Taxa d'atencions per cada 10.000 dones per motiu de violència masclista i territori. Catalunya, 2025

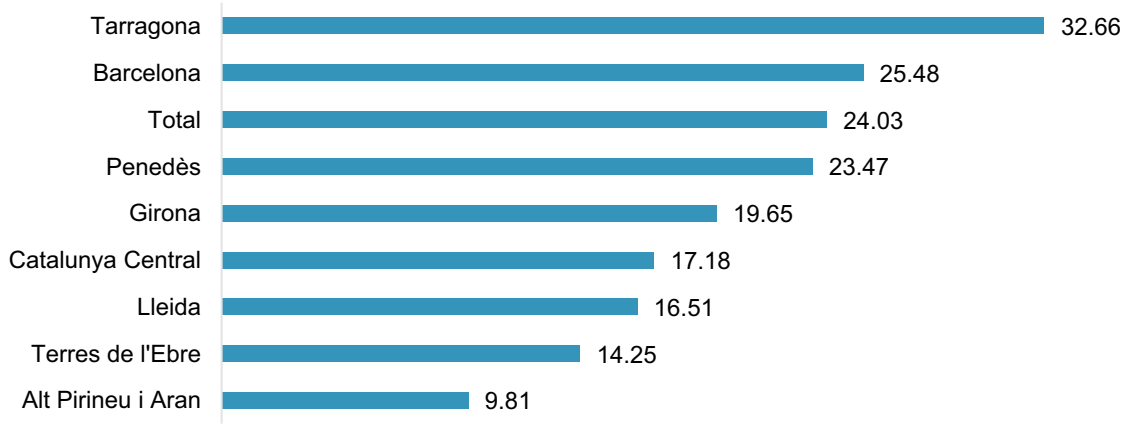

Font: Elaboració a partir de dades de la Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes (DGEVM).

1.2. Serveis d'informació i atenció a les dones (SIAD)

Les dones de Catalunya disposen de 109 serveis d'informació i atenció a les dones (SIAD), que funcionen coordinadament arreu del país. Els SIAD, de titularitat municipal o comarcal amb recursos de la Generalitat de Catalunya, informen sobre qualsevol matèria d'interès per a les dones, com ara salut, treball, habitatge, serveis i recursos i, si s'escau, les deriven cap a entitats i organismes específics.

Els SIAD són presents als municipis de més de 20.000 habitants i a les capitals comarcals.

Del total d'atencions efectuades pels SIAD a Catalunya durant el 2025, en un 46,2% dels casos s'ha detectat una situació de violència masclista. A la demarcació de Girona, aquesta proporció s'eleva al 64,0%, seguida del 51,0% a l'Alt Pirineu i Aran, del 50,5% a Lleida i del 49,1% al Penedès. També destaquen el 47,8% a Tarragona i el 42,7% a Barcelona, mentre que els percentatges són inferiors a la Catalunya Central (38,1%) i a les Terres de l'Ebre (28,5%).[3]

3 Nota metodològica. Les dades presentades corresponen a una estimació anual elaborada a partir dels registres disponibles del primer semestre de l'any. Atesa la manca d'informació completa del segon semestre, s'han duplicat els valors observats amb l'objectiu d'obtenir una aproximació al volum anual d'atencions, i s'ha assumit una distribució homogènia dels casos al llarg de l'any. Es disposa de dades parcials del segon semestre que, a data actual, recullen un total de 72.762 (front a les 81.772 atencions del primer semestre que és la quantitat que es duplicarà). Aquesta informació disponible és incompleta perquè falten les dades dels dos darrers mesos de l'any corresponents a 13 SIAD que han començat a implementar un nou sistema de

Gràfic 7. Percentatge de detecció de violència masclista en les atencions* als SIAD per territori. Catalunya, 2025

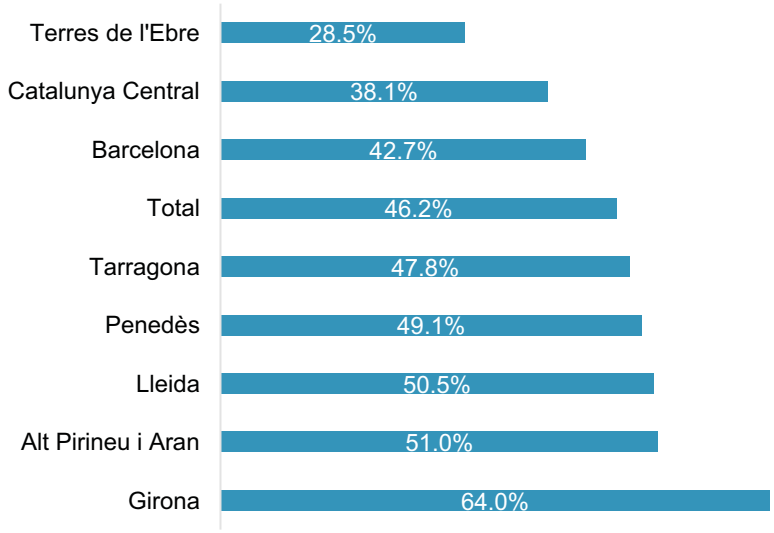

Font: Elaboració a partir de dades de l'Institut Català de les Dones.
*Dades estimades

Durant l'any 2025, als SIAD es van efectuar 163.544[4] atencions, 75.126 de les quals van ser atencions per motiu de violència masclista i es van atendre 39.470 dones, 15.660 (39,7%) de les quals van acudir al servei per motiu de violència masclista, un percentatge inferior a la violència detectada per les professionals objecte del gràfic anterior, ja que moltes dones no expliciten la violència per motius diversos.

Pel que fa a la distribució territorial, les Comarques Gironines presenten el percentatge més elevat de dones ateses per motiu de violència masclista (62,1%), seguides de l'Alt Pirineu i Aran (40,1%) i de Ponent (40,0%). També se situen per sobre del conjunt de Catalunya el Camp de Tarragona (39,5%) i el Penedès (37,1%), mentre que l'àmbit Metropolità (36,7%) i les Comarques Centrals (34,6%) es mantenen per sota. Les Terres de l'Ebre registren el percentatge més baix (20,7%).

Aquestes diferències territorials mostren una distribució desigual del pes de la violència masclista en relació amb el total de dones ateses, amb una especial incidència a les Comarques Gironines.

registre i gestió de les atencions a partir del novembre (el wSocial). Tot i aquesta limitació, la comparació amb aquestes dades parcials permet considerar que l'estimació anual obtinguda és prou robusta i representativa del volum real d'atencions.

4 Dada estimada.

Gràfic 8. Percentatge de dones ateses* per motiu de violència masclista als SIAD per territori. Catalunya, 2025

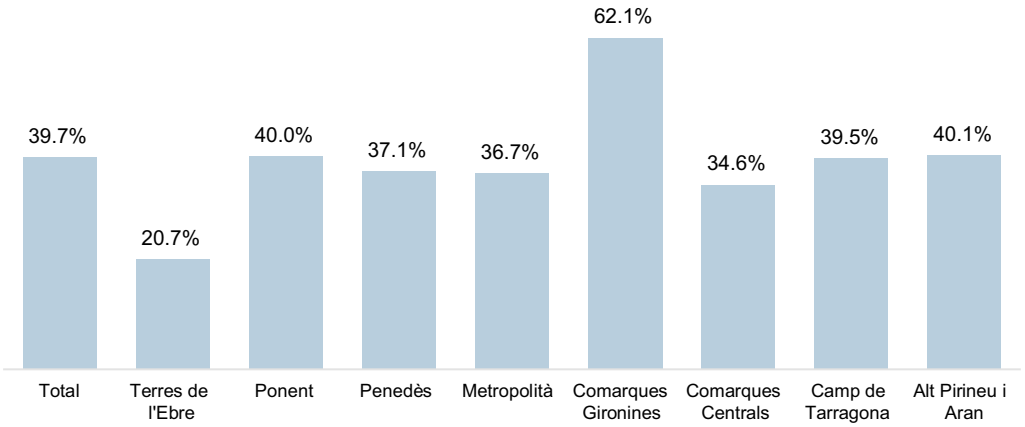

Font: Elaboració a partir de dades de l'Institut Català de les Dones.
*Dades estimades.

La major part de les dones ateses per motiu de violència masclista es concentra en les franges d'edat centrals, especialment entre els 30 i 45 anys (43,0%) i entre els 46 i 65 anys (29,2%). També destaca el grup de 19 a 29 anys, que representa el 15,4% de les atencions.

En canvi, la presència és molt més reduïda entre les dones més joves (2,3% entre 13 i 18 anys i 0,4% fins a 12 anys) i entre les més grans de 65 anys (5,1%).

Gràfic 9. Percentatge de dones ateses* per motiu de violència masclista als SIAD per grups d'edat. Catalunya, 2025

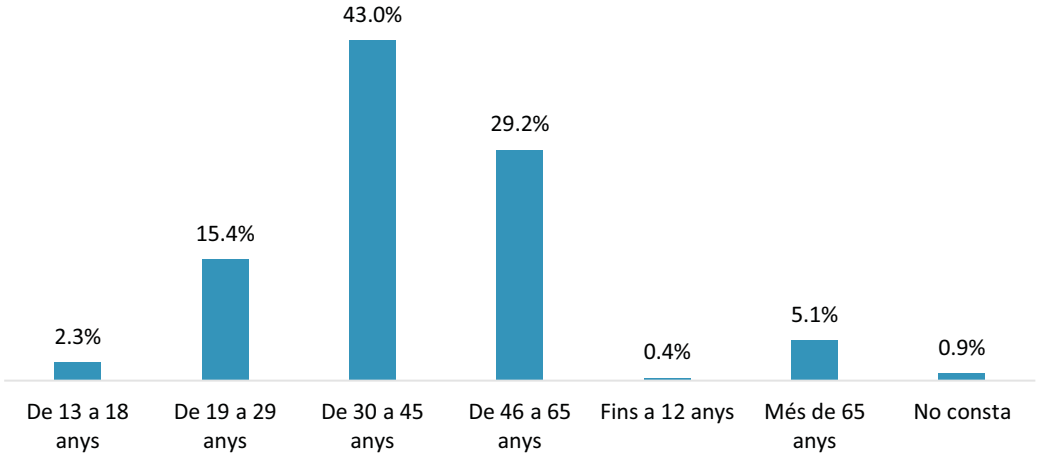

Font: Elaboració a partir de dades de l'Institut Català de les Dones.
*Dades estimades.

Amb relació al lloc de naixement de les dones ateses a causa de la violència masclista als SIAD, durant l'any 2025 el 68,9 % eren nascudes a l'Estat espanyol (68,9%) i el 30,9%, a l'estranger.

Gràfic 10. Percentatge de dones ateses* per motiu de violència masclista als SIAD per lloc de naixement. Catalunya, 2025

Font: Elaboració a partir de dades de l'Institut Català de les Dones.
*Dades estimades.

Pel que fa al nivell de formació de les dones ateses als SIAD per motiu de violència masclista durant l'any 2025, la majoria disposa d'estudis secundaris (16,7%), seguides de les dones amb estudis primaris (13,3%) i de les que tenen estudis superiors (7,0%). L'1,9% de les dones ateses no tenen estudis. Cal tenir en compte que no consta el nivell de formació del 61,1% de les dones ateses, fet que pot influir en la distribució observada.

Gràfic 11. Percentatge de dones ateses* per motiu de violència masclista als SIAD per nivell de formació. Catalunya, 2025

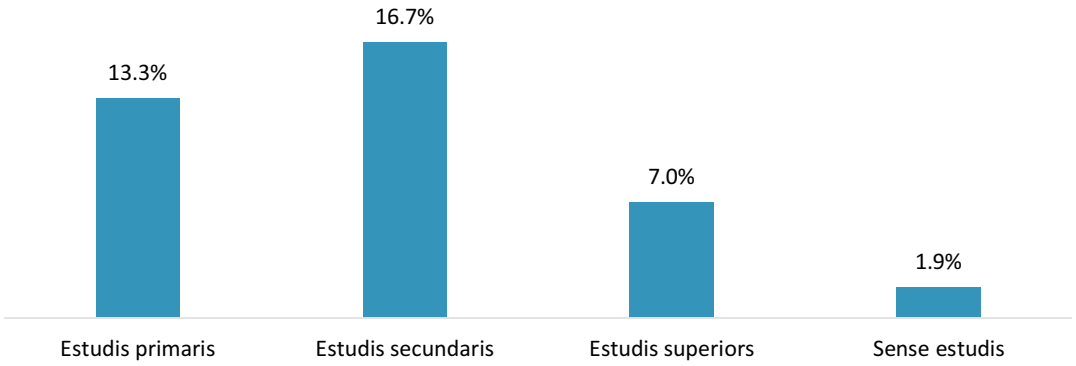

Font: Elaboració a partir de dades de l'Institut Català de les Dones.
*Dades estimades.

El tipus d'unitat familiar més freqüent de les dones ateses per motiu de violència masclista són les dones classificades com "Altres", que representen un 31,0% dels casos (3.786 dones), seguides de les famílies monoparentals, amb un 29,8% (3.646 dones), i les famílies extenses, amb un 12,7% (1.548 dones). A continuació hi ha les famílies unipersonals, amb un 10,5% (1.284 dones), la parella amb fills o filles, amb un 10,0% (1.218 dones), la parella sense fills, amb un 4,3% (526 dones), i les persones sense parentiu, amb un 1,8% (222 dones).

S'ha de tenir en compte que en el 28,0% dels casos (3.430 dones) no es té informació del tipus d'unitat familiar a què pertanyen, fet que podria fer canviar aquestes proporcions.

Gràfic 12. Proporció de dones ateses* per motiu de violència masclista als SIAD per tipus d'unitat familiar. Catalunya, 2025

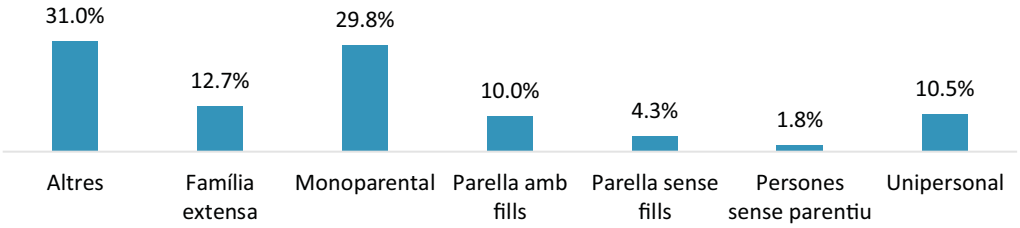

Font: Elaboració a partir de dades de l'Institut Català de les Dones.
*Dades estimades.

L'atenció per motiu de violència masclista és lleugerament més elevada en el cas de les dones independents econòmicament, amb 6,3 punts percentuals de diferència amb les dones dependents econòmicament. Les dones que reben ajuts socials són una minoria (3,9%), fet que posa de manifest que les atencions a les dones en situació de violència sovint no arriben a les persones més vulnerables. Un cop més, s'ha de tenir en compte que no es té informació de la situació econòmica del 30% de dones ateses.

Gràfic 13. Percentatge de dones ateses* per motiu de violència masclista als SIAD per situació econòmica. Catalunya, 2025

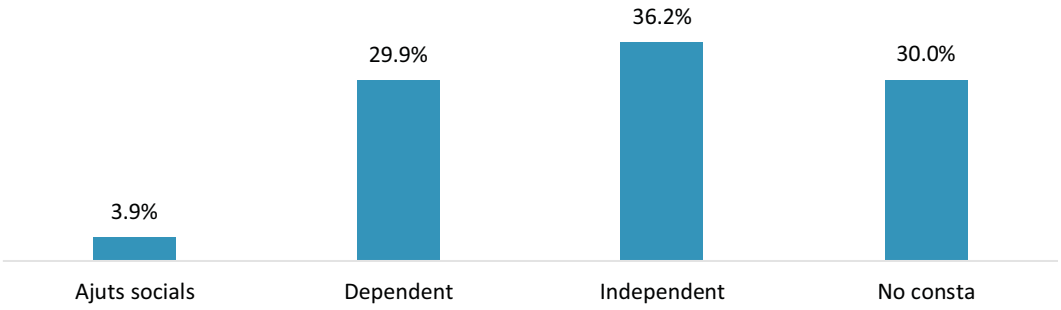

Font: Elaboració a partir de dades de l'Institut Català de les Dones.
*Dades estimades.

La principal àrea de consulta de les dones ateses als SIAD de Catalunya ha estat l'atenció per motiu de violència masclista (49,5%), seguida de l'atenció psicològica (27,0%). A més distància, se situen l'assessorament jurídic (5,5%) i altres consultes (14,4%).

La resta d'àrees tenen un pes molt menor, com els serveis socials (2,3%), l'àmbit laboral (0,6%), la salut (0,2%) i la formació i activitats (0,1%).

La distribució evidencia que gairebé la meitat de les atencions estan directament vinculades a situacions de violència masclista, i que una part important de les demandes es concentren també en l'acompanyament psicològic, fet que apunta a la necessitat de suport emocional associat a aquestes situacions.

Gràfic 14. Percentatge de dones ateses* per motiu de violència masclista als SIAD per tipologia de la consulta. Catalunya, 2025

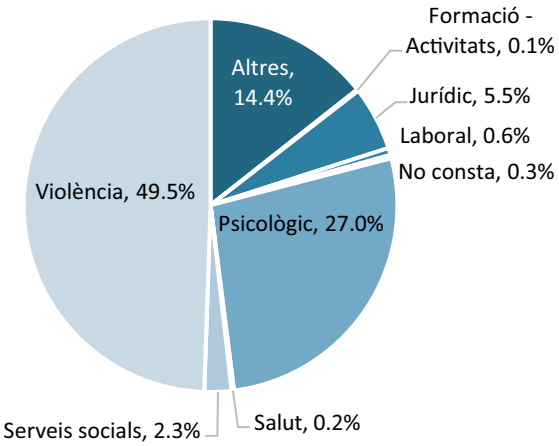

Font: Elaboració a partir de dades de l'Institut Català de les Dones.
*Dades estimades.

De les dones ateses als SIAD durant l'any 2025 per motiu de violència masclista, el 45,7% de les atencions les ha efectuades el servei d'assessorament psicològic, seguides del 28,5% corresponents al servei d'informació i assessorament general. El servei de primera acollida ha atès el 19,6% dels casos, mentre que el servei d'assessorament jurídic ha dut a terme el 7,1% de les atencions.

Aquest repartiment mostra el pes central de l'acompanyament psicològic en l'atenció a les dones en situació de violència masclista, així com la importància dels serveis d'orientació general com a porta d'entrada al sistema. El servei de primera acollida té també un paper rellevant en les fases inicials, mentre que l'assessorament jurídic, tot i tenir un pes menor, continua sent un recurs necessari dins del circuit d'atenció.

Gràfic 15. Percentatge de dones ateses* per motiu de violència masclista als SIAD per servei que l'atén. Catalunya, 2025

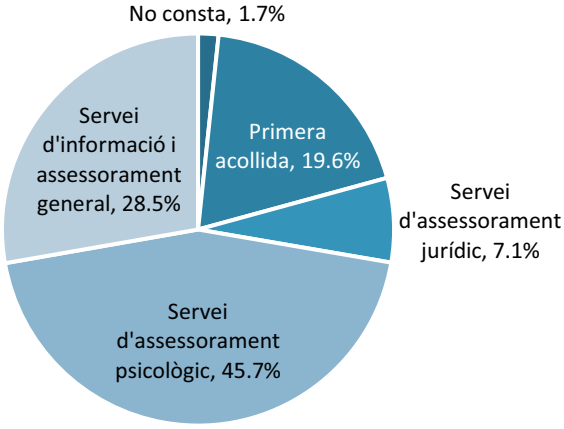

Font: Elaboració a partir de dades de l'Institut Català de les Dones.
*Dades estimades.

El 26,8% de les dones ateses per violència masclista als SIAD durant l'any 2025 han estat derivades pels serveis socials. El 24,3% hi han accedit per iniciativa pròpia, seguides d'un 13,5% derivades pels serveis sanitaris i d'un 7,7% pels Mossos d'Esquadra.

En menor proporció, el 8,2% dels casos provenen d'altres canals, el 3,4% dels serveis judicials, l'1,9% de la guàrdia urbana, l'1,5% d'associacions i el 0,9% de punts d'informació ciutadana. Les derivacions des de serveis d'atenció a les dones representen el 0,4% dels casos, mentre que altres vies tenen un pes residual. Cal tenir en compte que en el 10,7% dels casos no consta la via d'entrada.

La distribució posa de manifest el paper central dels serveis públics, especialment els serveis socials i sanitaris, en la detecció i derivació de les situacions de violència masclista, tot i que una part significativa de les dones accedeixen als serveis per iniciativa pròpia.

Gràfic 16. Percentatge de dones ateses* per motiu de violència masclista als SIAD per canal d'entrada. Catalunya, 2025

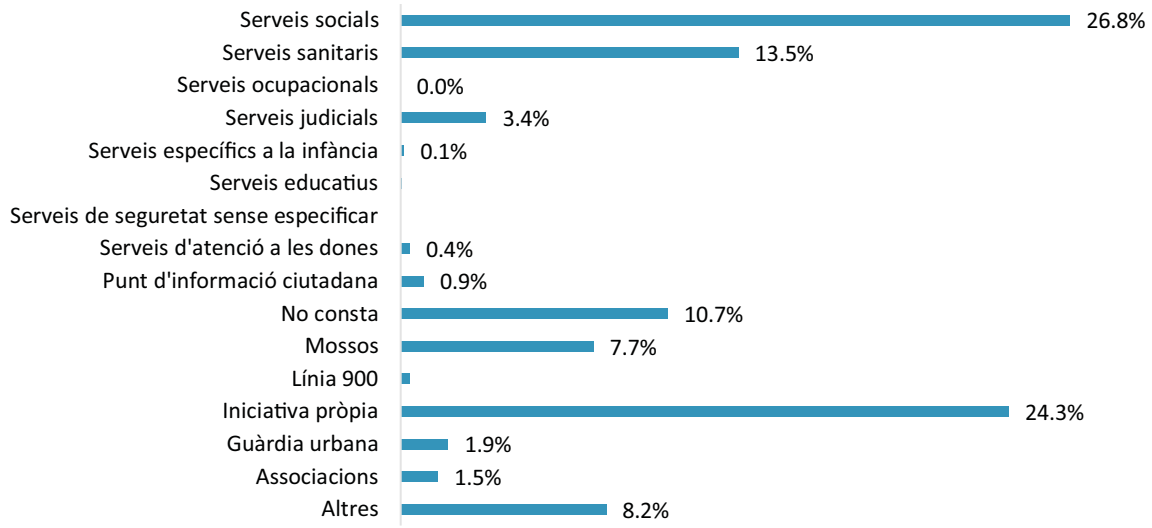

Font: Elaboració a partir de dades de l'Institut Català de les Dones.
*Dades estimades.

El nombre de dones ateses pels SIAD a Catalunya entre els anys 2019 i 2025 mostra una evolució amb oscil·lacions, però amb una tendència general a l'alça. En aquest període, la mitjana anual de dones ateses se situa en 29.365.

Després de la davallada registrada el 2020, amb 21.407 atencions, probablement vinculada a l'efecte del confinament, el nombre d'atencions es recupera el 2021 (25.639) i continua augmentant el 2022 (30.274). L'any 2023 es produeix un lleuger descens (29.884), però el 2024 torna a créixer de manera notable (35.377) i el 2025 assoleix el valor més elevat de la sèrie, amb 39.470 dones ateses.

Gràfic 17. Evolució de les dones ateses als SIAD. Catalunya, 2019-2025

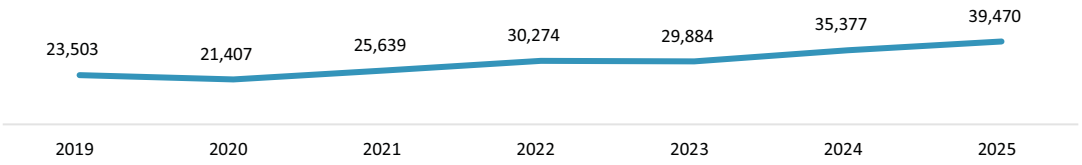

Font: Elaboració a partir de dades de l'Institut Català de les Dones.
*Dades estimades pel 2025.

1.3. Serveis d'intervenció especialitzada (SIE)

El servei d'intervenció especialitzada (SIE) és un servei gratuït que ofereix atenció especialitzada i acompanyament a totes les dones joves i adultes i als seus fills i filles afectats per processos de violències masclistes. Està dissenyat per facilitar el procés de recuperació i reparació de les violències viscudes i del dany patit.

El nombre de SIE operatius ha experimentat un increment sostingut des de l'aprovació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista. En aquest sentit, entre els anys 2019 i 2020 es va produir un augment significatiu de serveis, que va passar de 8 a 17 serveis operatius. Posteriorment, l'any 2024 es van posar en funcionament tres nous serveis i, l'any 2025, un servei addicional.

Gràfic 18. Evolució del nombre de SIE operatius. Catalunya, 2025

Font: Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes, Subdirecció de Gestió de Serveis i Recursos d'Atenció a les Violències Masclistes, Departament d'Igualtat i Feminisme.

El nombre de dones ateses als SIE ha anat augmentant progressivament els darrers anys. Durant l'any 2025, s'hi han atès 12.894 dones i 1.656 filles i fills.

Gràfic 19. Evolució del nombre de dones, filles i fills atesos als SIE. Catalunya, 2020-2025

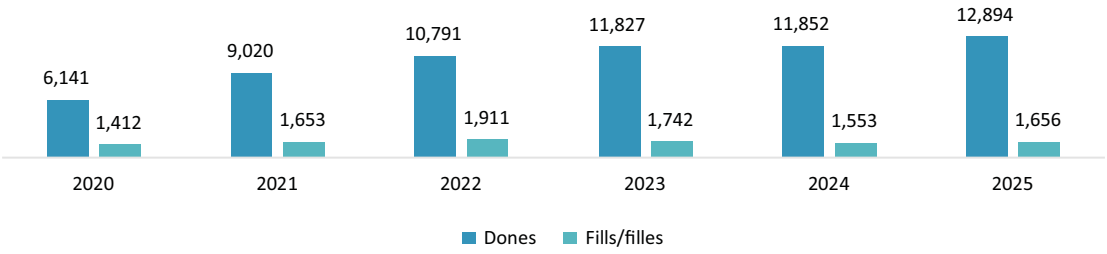

Font: Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes, Subdirecció de Gestió de Serveis i Recursos d'Atenció a les Violències Masclistes, Departament d'Igualtat i Feminisme.

Des del 2022 es recullen les dades de les dones víctimes de violències masclistes, amb una atenció especial a l'edat de la víctima i diferenciant entre adolescents i adultes. En el gràfic anterior s'ha presentat el total de dones sumant les usuàries adultes i adolescents, i ara es presenta també un gràfic amb aquesta informació desglossada.

Durant l'any 2025, els SIE han atès 12.365 dones adultes, 509 adolescents i 1.656 filles i fills. En comparació amb l'any 2024, aquestes dades mostren un increment del 8,8% en el nombre de dones adultes ateses i del 4,5% en adolescents. Així mateix, el nombre de filles i fills atesos també ha augmentat un 6,6% respecte als 1.553 registrats l'any anterior.

Gràfic 20. Nombre de dones adultes, adolescents i fills i filles atesos als SIE. Catalunya, 2024-2025

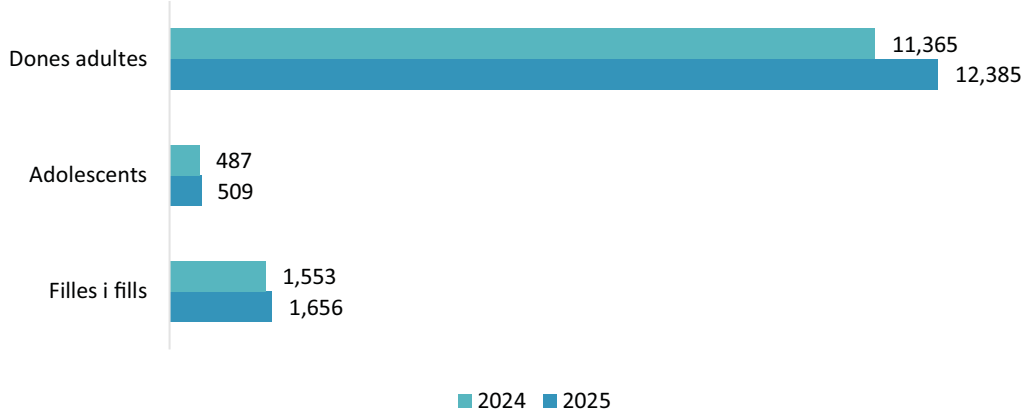

Font: Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes, Subdirecció de Gestió de Serveis i Recursos d'Atenció a les Violències Masclistes, Departament d'Igualtat i Feminisme.

1.4. Serveis d'acolliment i recuperació (SAR) de la violència masclista

Els serveis d'acolliment i recuperació (SAR) són serveis gratuïts, especialitzats, residencials i temporals que ofereixen acolliment i atenció integral per possibilitar el procés de recuperació i reparació de les dones i de les seves filles i fills dependents, que requereixen un espai de protecció a causa de la situació de risc motivada per la violència masclista, i vetllen per la seva autonomia. Cada SAR disposa d'un equip professional multidisciplinari integrat per persones titulades en psicologia, treball social, educació social i dret.

Els SAR de les famílies en situació de violència masclista han atès anualment, des de l'aprovació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, un nombre constant de dones i de filles i fills. Hi va haver una disminució significativa del nombre d'atencions en els períodes de confinament per la COVID-19. L'any 2025 s'han atès 107 dones i 91 fills i filles, dades que reflecteixen una tendència a l'alça respecte de l'any anterior.

Gràfic 21. Evolució del nombre de dones, fills i filles ateses als SAR. Catalunya, 2015-2025

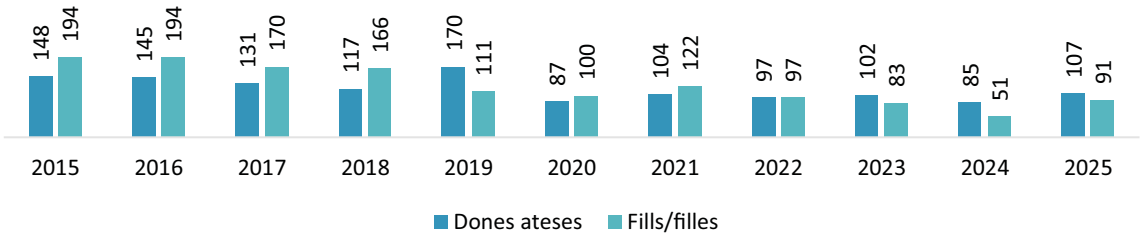

Font: Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes, Subdirecció de Gestió de Serveis i Recursos d'Atenció a les Violències Masclistes, Departament d'Igualtat i Feminisme.

1.5. Serveis substitutoris de la llar (SSLL)

Els serveis substitutoris de la llar (SSLL) per a dones en situació de violència masclistes, són serveis destinats a dones que es troben en situació de qualsevol forma de violència masclista i que necessiten un espai de protecció a causa de la situació de risc motivada per la violència. La derivació a aquests recursos es fa des dels serveis socials d'atenció primària, dels equips d'atenció a les dones (SIAD, CAID, etc.) i dels SIE; a vegades, també a través de la Direcció General de Prevenció i Protecció a la Infància i l'Adolescència, DGPPIA, o del Departament de Salut.

Els SSLL de famílies víctimes de violència masclista han atès un nombre progressiu de dones, filles i fills al llarg dels anys. L'any 2020 hi va haver l'increment més significatiu, amb un augment del 152,4% de filles i fills atesos, i d'un 60% de dones ateses, respecte a l'any anterior. Aquesta tendència a l'alça es manté durant els anys 2021 i 2022, i s'han assolit els valors més elevats de la sèrie.

A partir del 2023 s'observa un canvi de tendència, amb una disminució del nombre de persones ateses (222 dones i 214 filles i fills), que es manté l'any 2024 (178 dones i 124 filles i fills). Tanmateix, l'any 2025 hi ha una recuperació, amb 212 dones i 195 filles i fills atesos.

Gràfic 22. Evolució del nombre de dones, fills i filles atesos als SSLL. Catalunya, 2015-2025

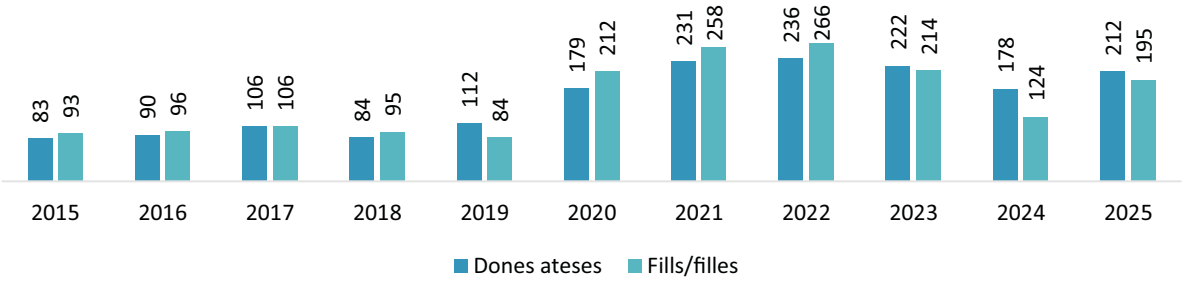

Font: Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes, Subdirecció de Gestió de Serveis i Recursos d'Atenció a les Violències Masclistes, Departament d'Igualtat i Feminisme.

1.6. Serveis tècnics de punt de trobada (STPT)

Els serveis tècnics de punt de trobada (STPT) són un recurs gratuït destinat a atendre i prevenir, en un lloc neutral i transitori i en presència de personal qualificat, la problemàtica que sorgeix en els processos de conflictivitat familiar i, en concret, en el compliment del règim de visites dels fills i filles establert per als supòsits de separació o divorci dels progenitors o per al supòsit d'exercici de la tutela per part de l'Administració pública amb la finalitat d'assegurar la protecció del menor.

El nombre de filles i fills en situació de violència masclista ateses als STPT ha tingut una evolució variable entre 2015 i 2025. L'any 2015 es van atendre 1.955 filles i fills, es va arribar a un nombre màxim l'any 2017, amb 2.078 atesos, i posteriorment ha disminuït fins als 1.480 el 2025.

El nombre de famílies ateses també va fluctuar durant aquest període, amb 1.422 famílies ateses el 2015, un pic de 1.885 famílies el 2019, i 1.151 famílies ateses el 2025.

Durant l'any 2025, s'han atès 1.151 famílies i 1.480 filles i fills, dades que representen un augment respecte a l'any anterior.

Gràfic 23. Evolució del nombre de famílies i fills i filles atesos als STPT. Catalunya, 2015-2025

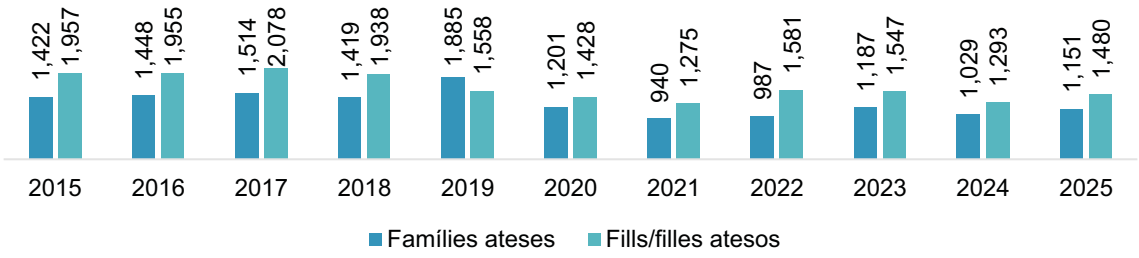

Font: Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes, Subdirecció de Gestió de Serveis i Recursos d'Atenció a les Violències Masclistes, Departament d'Igualtat i Feminisme.

1.7. Comparació d'atencions als serveis especialitzats

L'any 2025, el recurs que ha atès un nombre més elevat de dones i filles i fills ha estat el SIE, amb 12.894 dones i 1.656 filles i fills atesos. Pel que fa a la resta de recursos, els SAR han atès 107 dones i 91 filles i fills, els SSLL, 212 dones i 195 filles i fills, i els STPT, 1.151 famílies i 1.480 filles i fills.

Gràfic 24. Nombre de dones, fills i filles atesos segons servei especialitzat. Catalunya, 2025

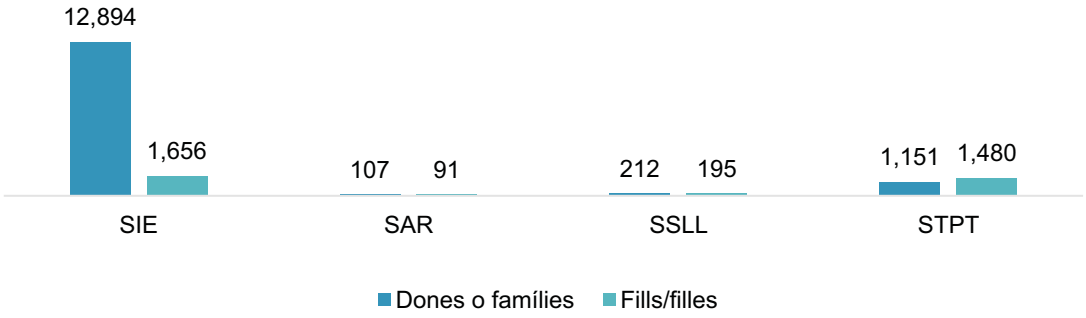

Font: Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes, Subdirecció de Gestió de Serveis i Recursos d'Atenció a les Violències Masclistes, Departament d'Igualtat i Feminisme.

1.8. Oficines d'atenció a la víctima del delicte (OAVD)

Les oficines d'atenció a la víctima del delicte (OAVD) són el punt referencial d'informació, orientació, suport, atenció i derivació als recursos especialitzats de totes les persones que han estat o se senten víctimes d'un delicte o d'una falta. Les OAVD són el punt de coordinació de les mesures de protecció de les víctimes de violència masclista gestionades pel Departament de Justícia.[5]

El nombre de dones víctimes de violència de gènere ateses per les OAVD mostra una tendència globalment creixent al llarg del període 2019-2025, i es passa de 5.401 dones el 2019 a 8.503 el 2025. L'increment és progressiu fins al 2022, amb un augment de 5.401 a 6.768 dones. El 2023 es registra un lleuger descens fins a 5.988 dones ateses, però a partir d'aquest any la tendència es reprèn amb força, amb 7.042 dones el 2024 i s'assoleix el nombre màxim de la sèrie el 2025 amb 8.503 dones ateses.

Gràfic 25. Evolució del nombre de dones víctimes de violència de gènere ateses per les OAVD. Catalunya, 2015-2025

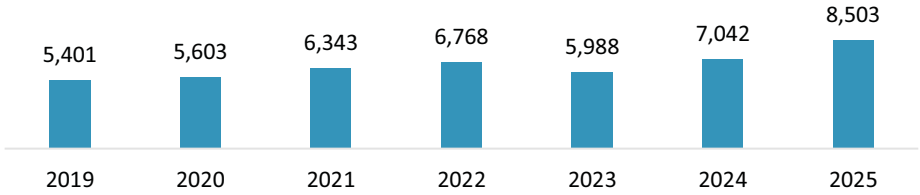

Font: Departament de Justícia.

Pel que fa a l'edat de les dones ateses en situació de violències masclistes per les OAVD durant el 2025, la concentració més gran es dona entre els 21 i els 50 anys. En concret, el grup més nombrós és el de 31 a 40 anys (29,8%), seguit del de 41 a 50 anys (25,4%) i del de 21 a 30 anys (23,2%).

5 Nota metodològica: Les dades presentades en aquest dossier poden diferir de les publicades en anys anteriors a causa d'una actualització metodològica en els processos de recollida, validació i explotació de les dades.

Gràfic 26. Percentatge de dones víctimes de violència masclista segons edat per les OAVD. Catalunya, 2025

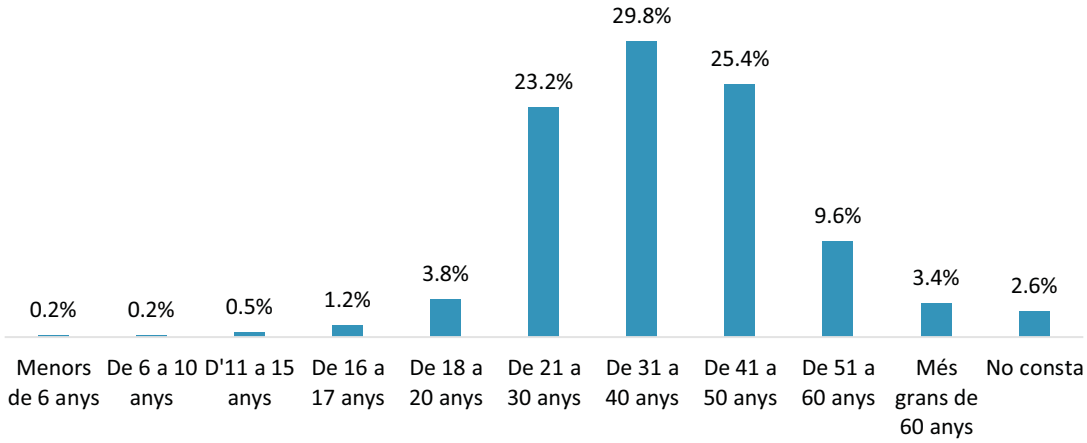

Font: Departament de Justícia.

1.9. Servei d'atenció i protecció (ATENPRO)

El servei telefònic d'atenció i protecció per a víctimes de la violència masclista (ATENPRO), és una modalitat de servei que, amb la tecnologia adequada, ofereix a les víctimes de violència masclista una atenció immediata, davant les eventualitats que els puguin sobrevenir durant les 24 hores del dia, els 365 dies de l'any i sigui on sigui el lloc en què es trobin.
El servei es basa en la utilització de tecnologies de comunicació telefònica mòbil i de telelocalització. Permet que les dones víctimes de violència de gènere[6] puguin entrar en contacte en qualsevol moment amb un centre atès per personal amb formació especialitzada per donar una resposta adequada a les seves necessitats. A més a més, davant de situacions d'emergència, el personal del centre està preparat per donar una resposta adequada a la crisi plantejada, bé per si mateixos o bé mobilitzant altres recursos humans i materials.

Tal com il·lustra el gràfic, el nombre d'usuàries del servei ATENPRO ha anat augmentant des del 2015, fins a les 3.812 usuàries el 2025. Cal tenir en compte que aquestes dades són acumulades.

6 En aquest cas es fa referència al concepte "violència de gènere" de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere.

Gràfic 27. Evolució del nombre d'usuàries actives de l'ATENPRO*. Catalunya, 2015-2025

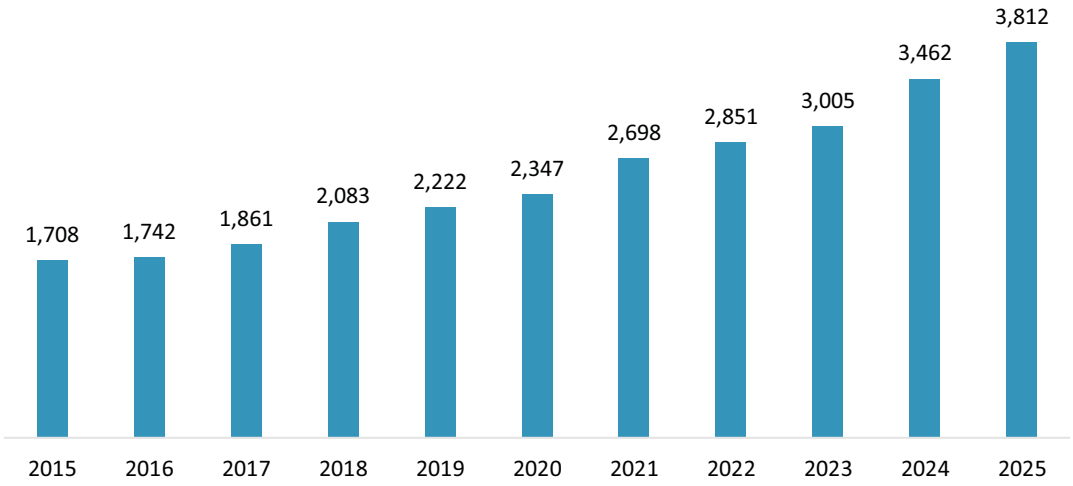

Font: Delegació del Govern per a la Violència de Gènere, Ministeri d'Igualtat.
*Dades acumulades

1.10. Dispositius electrònics de seguiment

Els dispositius electrònics de seguiment permeten verificar el compliment de les mesures i les penes de prohibició d'aproximació a la víctima, imposades en els procediments que se segueixin per violència masclista en què l'autoritat judicial n'acordi la utilització. El sistema proporciona, a més a més, informació actualitzada i permanent de les incidències que afectin el compliment o l'incompliment de les mesures o penes, així com de les possibles incidències, tant accidentals com provocades, en el funcionament dels dispositius electrònics utilitzats. A continuació, es mostren les dades disponibles dels últims deu anys.

El nombre de dispositius electrònics de seguiment instal·lats en agressors de violències masclistes des del 2015 fins al 2025 a Catalunya és de 593, dels quals 511 s'han desinstal·lat i 82 estan actius.

El gràfic següent il·lustra un augment progressiu dels dispositius electrònics de seguiment a Catalunya des del 2015, moment en què hi havia 27 dispositius actius. El 2025, hi ha 82 dispositius actius.

Gràfic 28. Evolució del nombre de dispositius electrònics de seguiment*. Catalunya, 2015-2025

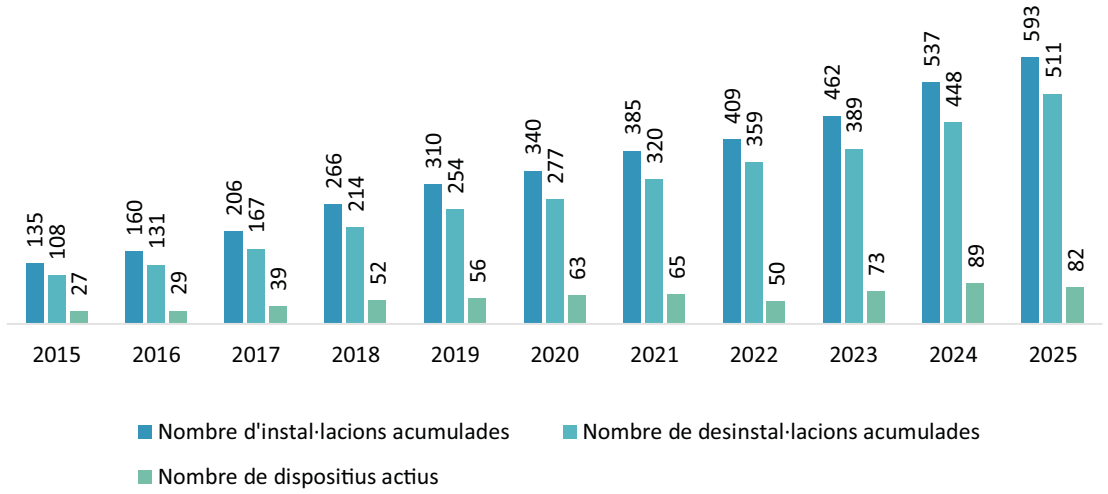

Font: Delegació del Govern per a la Violència de Gènere, Ministeri d'Igualtat.
* Dades acumulades

3. Dades sanitàries sobre violències masclistes

L'àmbit sanitari constitueix un espai clau per a la detecció i l'abordatge de les violències masclistes, atesa la seva capacitat d'identificar situacions de risc i d'activar circuits d'atenció i derivació i les seqüeles físiques i psíquiques que en la salut deixen les violències masclistes. En aquest sentit, els indicadors de detecció i de diagnòstic registrats pel sistema de salut, l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS), permeten aproximar-se a la dimensió d'aquest fenomen i analitzar-ne l'evolució al llarg del temps.

Aquest apartat presenta l'anàlisi de la taxa de violència masclista detectada en l'àmbit sanitari a Catalunya, així com de la taxa de diagnòstics confirmats o de sospita, tant en termes evolutius com segons grups d'edat. Cal tenir present que aquestes dades no reflecteixen la totalitat de les situacions de violència masclista existents, sinó les que han estat identificades pels serveis sanitaris i, per tant, estan condicionades per factors com l'accessibilitat al sistema de salut, la capacitació dels professionals i els protocols de detecció vigents en cada període.

Malgrat aquestes limitacions, els indicadors analitzats aporten informació rellevant sobre les tendències i els patrons de detecció de la violència masclista en l'àmbit sanitari, i constitueixen una eina fonamental per orientar les polítiques públiques de prevenció, detecció precoç i atenció integral.

L'evolució de la taxa de violència masclista detectada en l'àmbit sanitari a Catalunya mostra una tendència clarament creixent al llarg del període 2014-2024. La taxa passa de 55,53 casos per 100.000 habitants l'any 2014 a 185,54 l'any 2024, i s'ha més que triplicat en una dècada.

Aquest increment és especialment intens a partir de l'any 2020, quan s'inicia un creixement sostingut dels casos detectats, i es passa de 99,66 a 185,54 per 100.000 habitants en només quatre anys. Aquesta evolució pot estar relacionada tant amb un augment real de les situacions de violència masclista com amb una millora en la capacitat de detecció i registre per part del sistema sanitari.

Gràfic 29. Evolució de la taxa de violència masclista detectada en l'àmbit sanitari per 100.000 habitants. Catalunya, 2014-2024

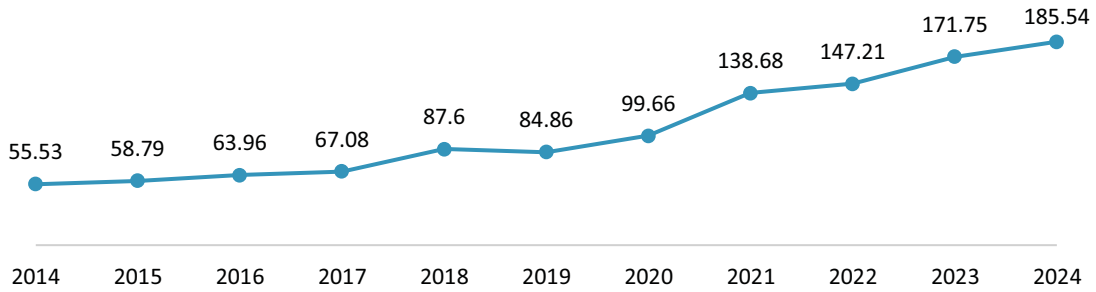

Font: Elaboració a partir de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS).

La taxa de violència masclista detectada en l'àmbit sanitari l'any 2024 presenta diferències destacades segons el grup d'edat. El grup de 15 a 39 anys registra la taxa més elevada

(317,68 casos per 100.000 habitants), molt per sobre de la resta. En el grup de 40 a 64 anys la taxa se situa en 161,41, mentre que en els grups de més edat es redueix de manera significativa, amb 59,16 casos entre els 65 i 74 anys i 53,43 en el grup de 75 anys i més. Podem veure una concentració més elevada de casos detectats en les dones més joves, amb una disminució progressiva de la taxa a mesura que augmenta l'edat.

Gràfic 30. Taxa de violència masclista detectada en l'àmbit sanitari per 100.000 habitants segons grup d'edat. Catalunya, 2024

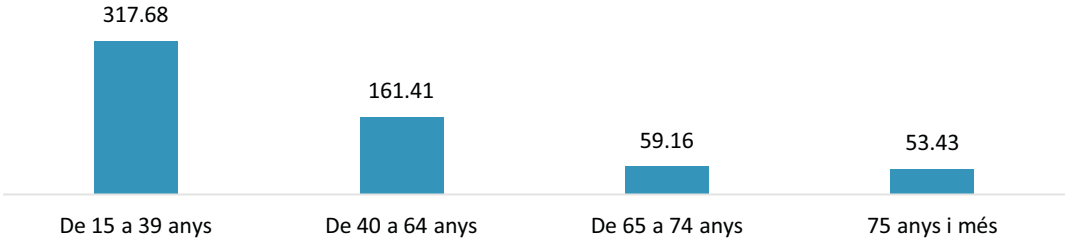

Font: Elaboració a partir de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS).

L'evolució de la taxa de diagnòstics confirmats o de sospita de violència masclista en l'àmbit sanitari a Catalunya mostra una tendència general a l'alça entre 2014 i 2024. La taxa passa de 130,84 casos per 100.000 habitants l'any 2014 a 262,01 l'any 2024.

Tot i una lleugera disminució l'any 2020, a partir del 2021 s'observa un increment continuat dels diagnòstics, amb valors que es mantenen en augment fins al final del període. Aquest creixement pot estar vinculat tant a una detecció més elevada per part dels serveis sanitaris com a un possible augment de les situacions de violència masclista.

Gràfic 31. Evolució de la taxa de diagnòstics confirmats o de sospita de violència masclista per 100.000 habitants. Catalunya, 2014-2024

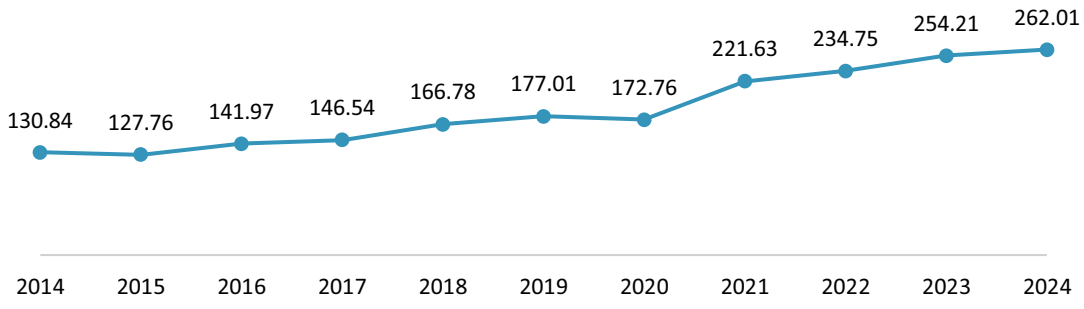

Font: Elaboració a partir de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS)

La taxa de diagnòstics confirmats o de sospita de violència masclista l'any 2024 també presenta diferències importants segons l'edat. El grup de 15 a 39 anys registra la taxa més elevada (464,29 casos per 100.000 habitants), molt per sobre de la resta. En el grup de 40

a 64 anys la taxa és de 214,15, mentre que en els grups de més edat es redueix de manera notable, amb 85,5 casos entre els 65 i 74 anys i 78,4 en el grup de 75 anys i més.

Aquestes dades apunten a una presència més elevada de diagnòstics en les edats més joves, amb una disminució progressiva a mesura que augmenta l'edat.

Gràfic 32. Taxa de diagnòstics confirmats o de sospita de violència masclista per 100.000 habitants segons edat. Catalunya, 2024

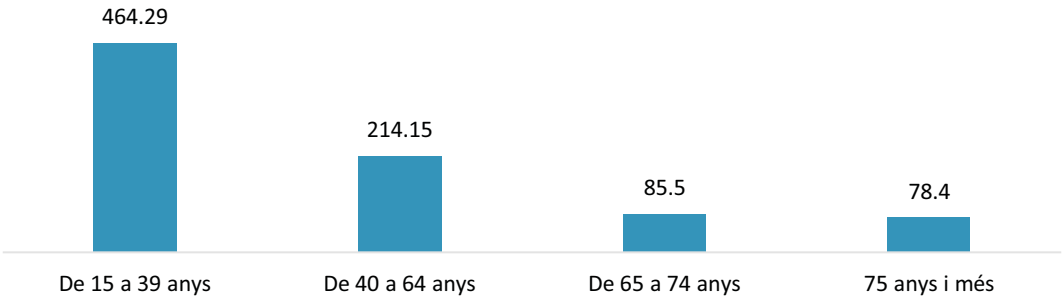

Font: Elaboració a partir de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS).

4. Sistema penal i penitenciari

Les dades de l'àmbit penitenciari permeten observar com es tradueixen les violències masclistes en termes de resposta penal. En concret, aporten informació sobre l'evolució del nombre de persones internes per aquests delictes, així com sobre el seu pes dins del conjunt del sistema penitenciari i algunes característiques bàsiques, com l'edat.

Aquest apartat recull l'evolució recent de la població penitenciària per violència masclista a Catalunya, la seva comparació amb altres tipologies delictives i la distribució per edat, amb l'objectiu d'identificar tendències i elements rellevants per a l'anàlisi.

Entre 2020 i 2024, la població penitenciària per delictes de violència masclista a Catalunya presenta una tendència creixent, i passa de 580 persones internes a 790. Tot i una lleugera disminució entre 2021 i 2022, a partir del 2023 s'observa un nou increment que es consolida l'any 2024, quan s'assoleix el valor més elevat de la sèrie.

Aquestes dades reflecteixen un augment del nombre de persones internes per aquest tipus de delictes al llarg del període analitzat.

Gràfic 33. Evolució de la població penitenciària per violència masclista. Catalunya, 2020-2024

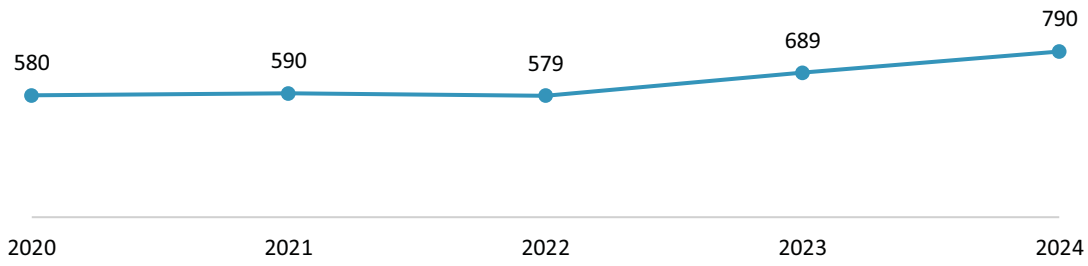

Font: Elaboració a partir de dades del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica (Idescat).

L'evolució comparada de la població penitenciària per delictes de violència masclista i per delictes contra la llibertat sexual a Catalunya mostra una tendència creixent en ambdós casos entre 2020 i 2024. Al llarg del període, els delictes contra la llibertat sexual presenten, en general, valors lleugerament superiors.

Gràfic 34. Evolució comparada de la població penitenciària per violència masclista i delictes contra la llibertat sexual. Catalunya, 2020-2024

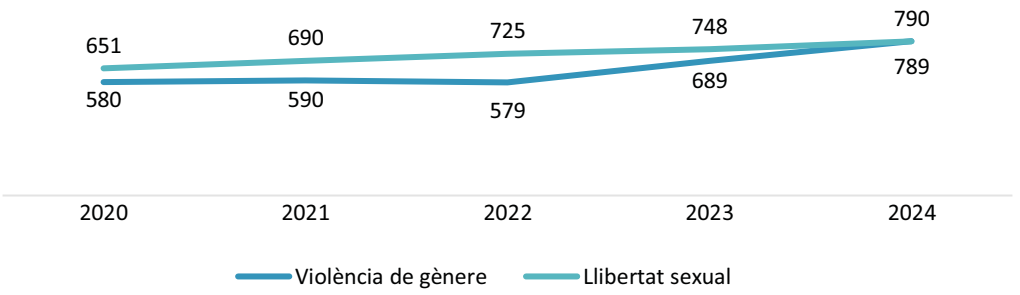

Font: Elaboració a partir de dades del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica (Idescat).

La distribució de la població penitenciària per delictes de violència masclista segons grup d'edat a Catalunya l'any 2024 es concentra principalment en les edats adultes. Els grups de 41 a 60 anys (365 casos) i de 26 a 40 anys (339) registren els valors més elevats. En canvi, els grups d'edat més joves i els de més edat presenten xifres sensiblement inferiors. Aquesta distribució mostra una concentració més elevada de persones internes en els trams d'edat centrals.

Gràfic 35. Distribució de la població penitenciària per violència masclista segons grup d'edat. Catalunya, 2024

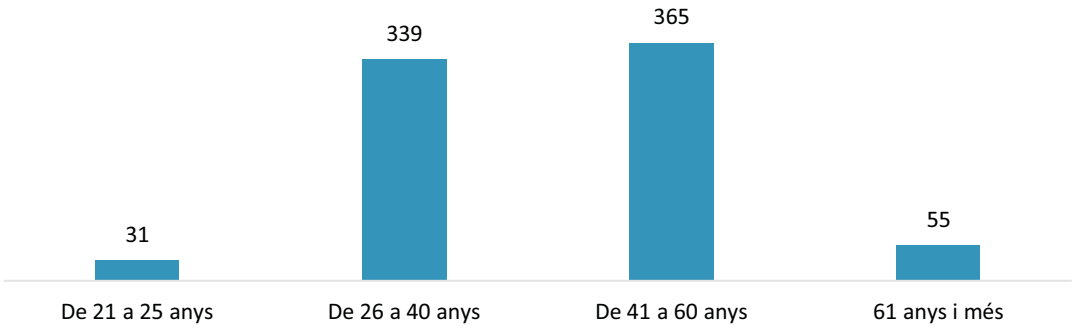

Font: Elaboració a partir de dades del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica (Idescat).

La violència masclista representa el 9,19% del total de la població penitenciària a Catalunya l'any 2024, mentre que la resta de delictes concentren el 90,81%.

En termes absoluts, això implica que gairebé 1 de cada 10 persones internes ho està per delictes vinculats a la violència masclista, una proporció significativa dins del conjunt del sistema penitenciari.

Gràfic 36. Pes de la violència masclista dins de la població penitenciària total. Catalunya, 2024

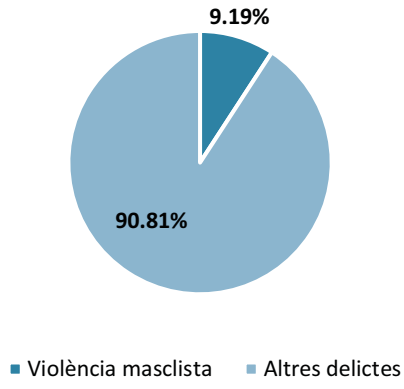

Font: Elaboració a partir de dades del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica (Idescat).

5. Dades dels cossos de seguretat

Les dades dels cossos de seguretat permeten analitzar la dimensió de les violències masclistes des de la seva manifestació en l'àmbit penal, a partir de les denúncies registrades, els fets coneguts i les actuacions policials.

Aquest apartat recull la informació facilitada principalment pels Mossos d'Esquadra, i inclou tant les violències masclistes en l'àmbit de la parella com en el sociocomunitari. En aquest àmbit es recullen diferents formes de violència, com ara els delictes contra la llibertat i la indemnitat sexual, les mutilacions genitals femenines, els matrimonis forçats i el tràfic d'éssers humans amb finalitat d'explotació sexual o laboral.

Les dades permeten observar l'evolució recent d'aquestes formes de violència, així com la distribució territorial i per característiques de les víctimes, i aporten elements per conèixer millor el paper dels cossos policials en la detecció i la intervenció davant les violències masclistes.

5.1. Mossos d'Esquadra

5.1.1. Denúncies, víctimes i fets coneguts per violència masclista en l'àmbit de la parella i familiar

L'evolució de les denúncies per violència masclista en l'àmbit de la parella i familiar a Catalunya mostra una tendència general a l'alça entre 2021 i 2024, amb un increment del 25,5% del total de denúncies, i es passa de 16.911 denúncies l'any 2021 a 21.222 el 2024. Aquest augment es produeix tant en l'àmbit de la parella com en l'àmbit familiar, tot i que el primer concentra la major part de les denúncies al llarg de tot el període. L'any 2025 s'han interposat 20.775 denúncies per motiu de violència masclista, 16.800 de les quals han estat en l'àmbit de la parella (80,9%) i 3.975, en l'àmbit familiar (19,1%).

Gràfic 37. Evolució de les denúncies per violència masclista en l'àmbit de la parella i familiar. Catalunya, 2021-2025

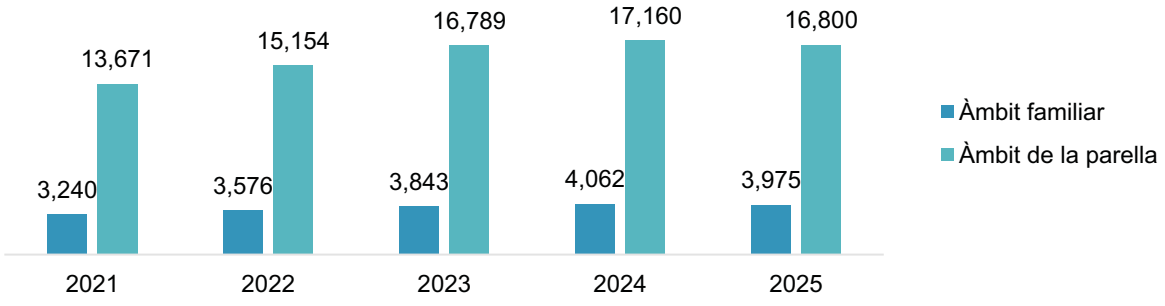

Font: Elaboració a partir de dades del Departament d'Interior.

L'any 2025 s'han interposat 16.800 denúncies per motiu de violència masclista en l'àmbit de la parella, un 2,1% menys que l'any anterior. Hi ha hagut 2.839 trencaments de condemna, amb un augment del 8,7% respecte al 2024, mentre que hi ha hagut 13.991 fets principals sense trencament de condemna, amb una disminució del 4,5% respecte a l'any anterior.

Gràfic 38. Evolució de les denúncies, fets principals i trencaments de condemna per violència masclista en l'àmbit de la parella. Catalunya, 2021-2025

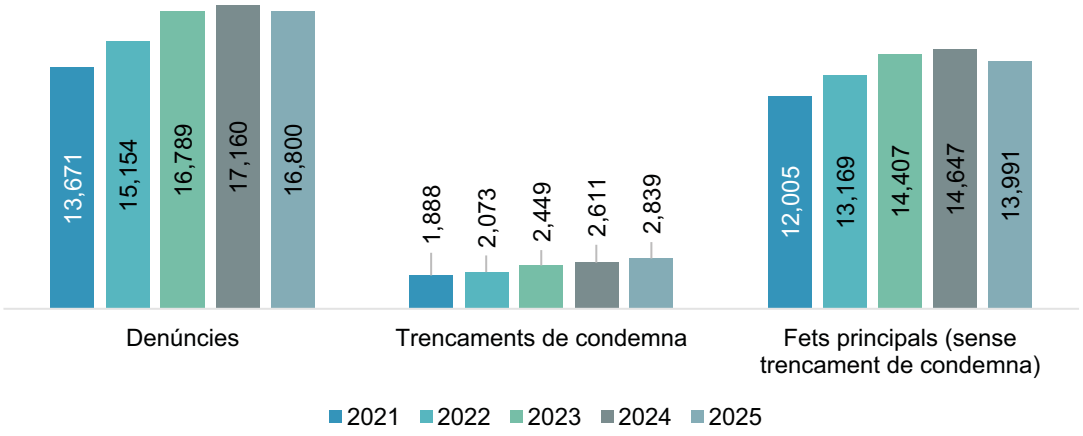

Font: Elaboració a partir de dades del Departament d'Interior.

En el gràfic següent es recull el nombre de denúncies per violències masclistes per regió policial segons l'àmbit de la violència durant l'any 2025. La Regió Policial Metropolitana Nord ha registrat 4.289 denúncies en l'àmbit de la parella i 1.039 denúncies en l'àmbit familiar, mentre que la Regió Policial Alt Pirineu i Aran n'ha registrat 192 en l'àmbit de la parella i 39 en l'àmbit familiar.

Gràfic 39. Denúncies per violència masclista en l'àmbit de la parella i familiar i regions policials. Catalunya, 2025

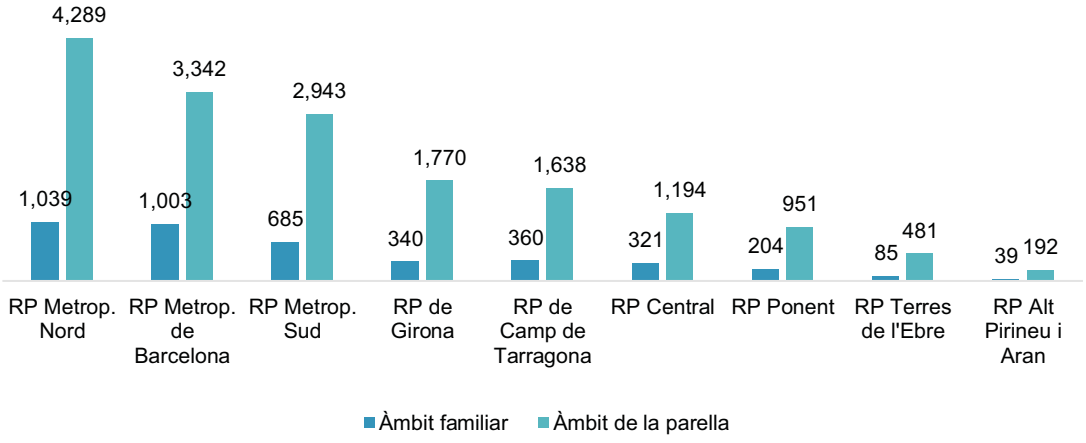

Font: Elaboració a partir de dades del Departament d'Interior.

En el gràfic següent, es mostra l'evolució de les denúncies per violència masclista en l'àmbit de la parella per regions policials i per anys. Es pot observar que la tendència els últims anys és a augmentar en la majoria dels territoris o s'ha mantingut estable.

Gràfic 40. Evolució del nombre de denúncies per violència masclista en l'àmbit de la parella per regions policials. Catalunya, 2021-2025

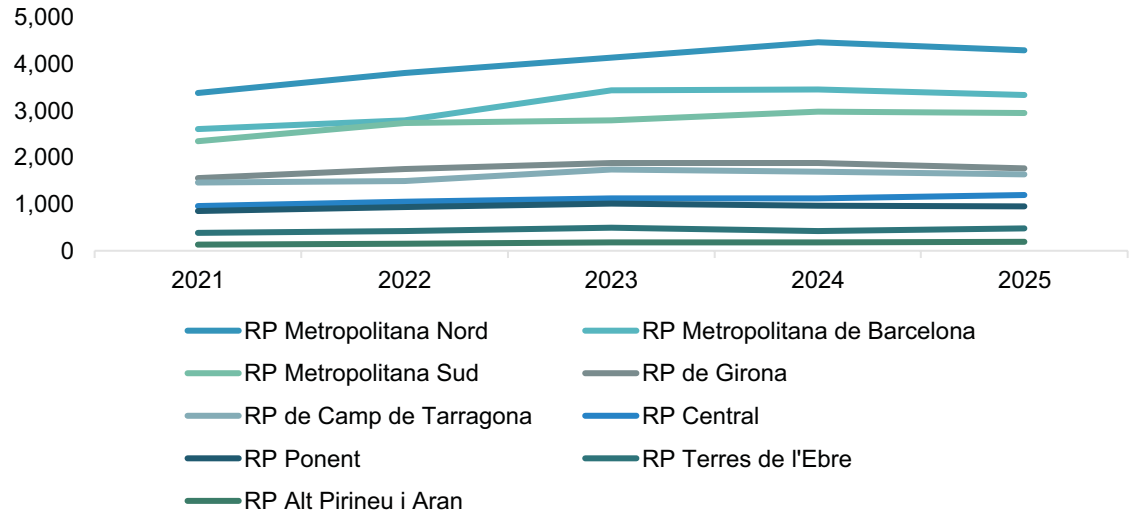

Font: Elaboració a partir de dades del Departament d'Interior.

El nombre de denúncies per violència masclista en l'àmbit familiar l'any 2025 es manté pràcticament estable respecte al 2024. Per regions policials, s'observen descensos a la Regió Policial Metropolitana Nord (–8,1%), a la Metropolitana de Barcelona (–1,5%) i a la Metropolitana Sud (–3,4%). En canvi, la resta de regions registren increments, especialment a les regions policials de Camp de Tarragona (+18,4%) i Ponent (+24,4%), a la Central (+7,7%), a Girona (+5,6%), a Terres de l'Ebre (+9,0%) i a Pirineu Occidental (+2,6%).

Gràfic 41. Evolució de les denúncies per violència masclista en l'àmbit familiar per regions policials. Catalunya, 2021-2025

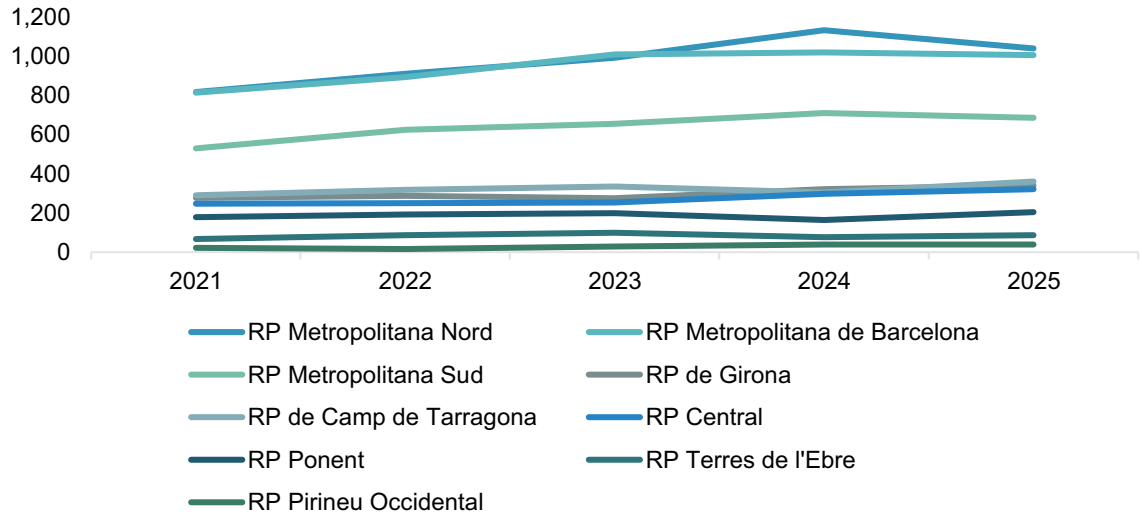

Font: Elaboració a partir de dades del Departament d'Interior.

5.1.2. Delictes contra la llibertat i la indemnitat sexual

L'any 2025 s'han registrat 3.610 denúncies per delictes contra la llibertat i la indemnitat sexual, una disminució del 0,2% respecte al 2024 (3.616), però un augment del 28,5% en relació amb el 2022 (2.814).

Gràfic 42. Evolució del nombre de delictes contra la llibertat i la indemnitat sexual. Catalunya, 2021-2025

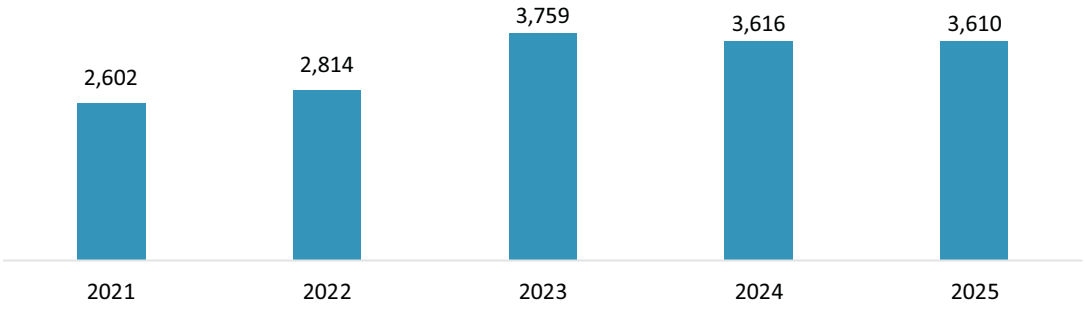

Font: Elaboració a partir de dades del Departament d'Interior.

Així mateix, cal destacar que el 30,9% de les dones que han estat víctimes de delictes contra la llibertat i la indemnitat sexual durant el 2025 són menors d'edat. D'aquestes, un 11,8% tenen menys de 13 anys i un 19,1% tenen de 13 a 17 anys. Les dones de 18 a 25 anys representen el 24,2% del total i les de 26 a 33 anys, un 15,3%.

Gràfic 43. Percentatge dels delictes contra la llibertat i la indemnitat sexual per grups d'edat de les víctimes. Catalunya, 2025

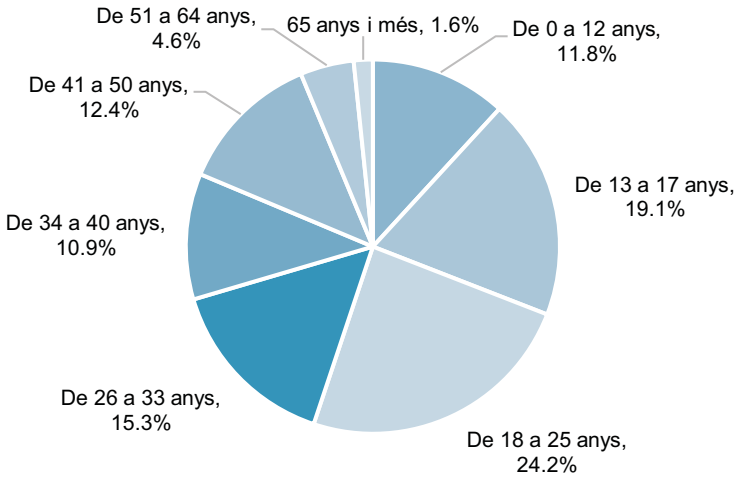

Font: Elaboració a partir de dades del Departament d'Interior.

5.1.3. Mutilacions genitals femenines

La mutilació genital femenina (MGF) engloba totes les pràctiques que impliquen l'extirpació total o parcial dels genitals externs femenins o altres agressions als òrgans genitals de les dones per raons culturals, religioses o d'altres amb finalitat no terapèutica. Cal destacar que la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra intervé en la majoria dels casos de mutilacions genitals femenines de forma preventiva.

L'any 2025, a Catalunya, segons el Departament d'Interior, se n'han registrat 8 casos, que comporta una disminució del 33,3% respecte a l'any 2024, en què se'n van detectar 12.

Gràfic 44. Evolució del nombre de deteccions de mutilacions genitals femenines. Catalunya, 2021-2025

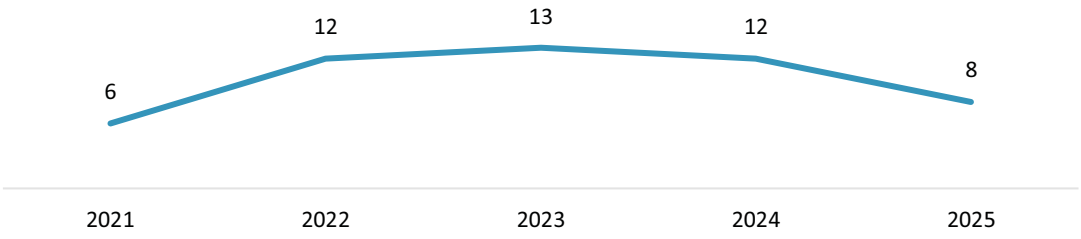

Font: Elaboració a partir de dades del Departament d'Interior.

5.1.4. Matrimonis forçats

Un matrimoni forçat és la unió de dues persones en la qual almenys una d'elles no ha atorgat el ple i lliure consentiment, sinó que ha estat pressionada físicament, sexualment, emocionalment i/o psicològicament per una altra persona (generalment la família i l'entorn de referència).

El consentiment, entès com un contínuum, es mesura mitjançant el grau de pressió i de coerció (física, social i emocional) vers la víctima potencial, el qual va més enllà d'aquesta pressió objectiva i incorpora les subjectivitats dels individus i de les seves vivències (Parella, Güell, Contreras, 2023).

El nombre de matrimonis forçats registrats a Catalunya segons el Departament d'Interior entre 2021 i 2025 ha estat de 58 casos. L'any 2024 se'n van registrar 7, mentre que el 2025 s'han registrat 8 casos, fet que suposa un increment del 14,3% respecte a l'any anterior. Tot i aquest augment, la xifra es manté molt per sota de la registrada el 2023 (18 casos), amb una disminució del 55,6%.

Gràfic 45. Evolució del nombre de matrimonis forçats registrats. Catalunya, 2021-2025

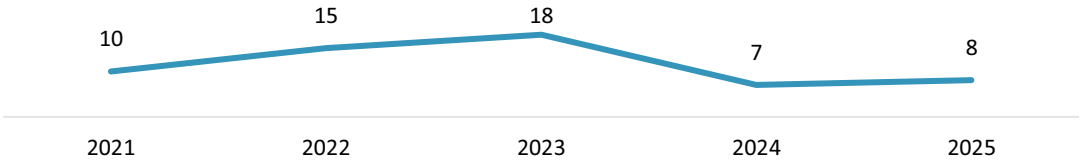

Font: Elaboració a partir de dades del Departament d'Interior.

5.1.5. Tràfic d'éssers humans (TEH) i explotació sexual

L'article 177 *bis* del Codi penal disposa que es castiga amb la pena de cinc a vuit anys de presó com a reu de tràfic d'éssers humans qui, sigui en territori espanyol, sigui des de l'Estat espanyol, en trànsit o amb destinació a l'Estat, hagi emprat violència, intimidació o engany, abusant d'una situació de superioritat, de necessitat o de vulnerabilitat de la víctima nacional o estrangera, o mitjançant el lliurament o la recepció de pagaments o beneficis per aconseguir el consentiment de la persona que posseeixi el control sobre la víctima, la capti, transporti, traslladi, aculli, o rebi, incloent-hi l'intercanvi o la transferència de control sobre aquestes persones, amb qualsevol de les finalitats següents:

a) La imposició de treball o de serveis forçats, l'esclavitud o les pràctiques similars a l'esclavitud, a la servitud o a la mendicitat.

b) L'explotació sexual, incloent-hi la pornografia.

c) L'explotació per fer activitats delictives.

d) L'extracció dels òrgans corporals.

e) La celebració de matrimonis forçats.

En aquest apartat s'inclouen dades sobre explotació sexual, atès que es considera una de les formes de violència masclista de l'àmbit sociocomunitari.

5.1.5.1. Dades de la Unitat Central de Tràfic d'Éssers Humans (UCTEH-CME)

Segons la Unitat Central de Tràfic d'Éssers Humans (UCTEH), des del 2021 fins al 2025 s'han interposat 53 denúncies per TEH amb finalitat d'explotació sexual a Catalunya. Més de la meitat d'aquestes denúncies s'han interposat entre 2023 i 2024.

Gràfic 46. Evolució del nombre de denúncies per TEH amb finalitat d'explotació sexual. Catalunya, 2021-2025

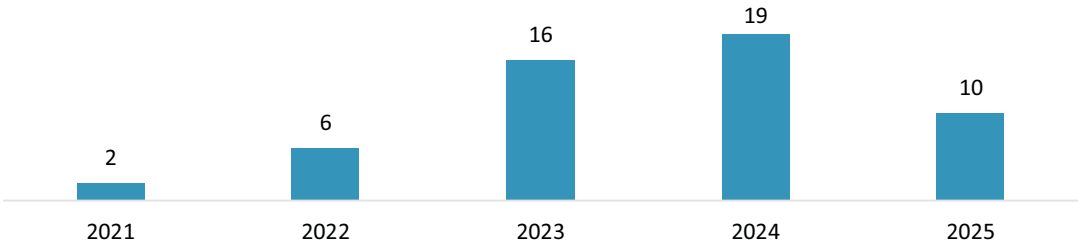

Font: UCTEH dels Mossos d'Esquadra.

Pel que fa a les víctimes de tràfic d'éssers humans (TEH), des del 2021 fins al 2025 s'han comptabilitzat 39 dones i 18 homes. Del total de dones víctimes, el 59% han estat víctimes d'explotació sexual, seguit del 20,5%, que han estat víctimes de tràfic per efectuar activitats delictives.

Gràfic 47. Nombre de víctimes de TEH segons sexe i finalitat*. Catalunya, 2021-2025

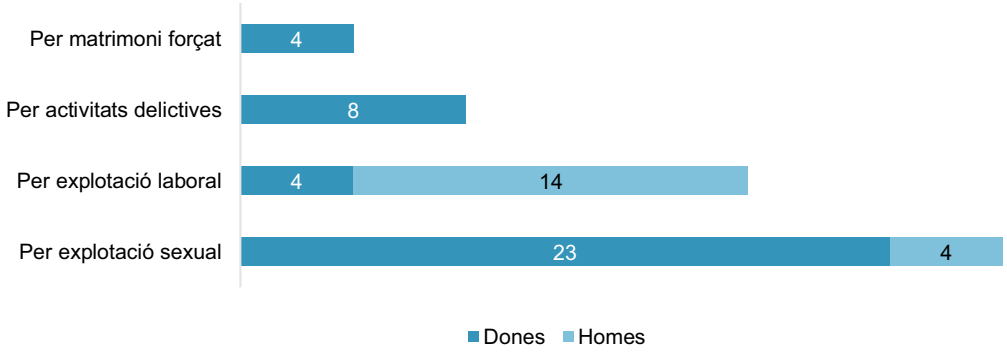

Font: UCTEH dels Mossos d'Esquadra.
* Dades acumulades

Des del 2021 fins al 2025, han estat detingudes i investigades 52 persones. D'aquest total, el 67,3% eren homes i el 32,7%, dones. Segons la finalitat, per explotació sexual han estat detinguts/investigats un 43,3% d'homes i un 56,7% de dones. En relació amb les persones detingudes/investigades per explotació laboral, el 68,4% de les detencions/investigacions han estat homes i el 31,6%, dones, mentre que per activitats delictives el 73,7 de les detencions/investigacions han estat a homes i el 26,3% a dones. Finalment, en les detencions/investigacions de tràfic d'éssers humans per matrimoni forçat, el 75% han estat homes i el 25% dones.

Gràfic 48. Nombre de persones detingudes/investigades segons sexe i finalitats*. Catalunya, 2021-2025

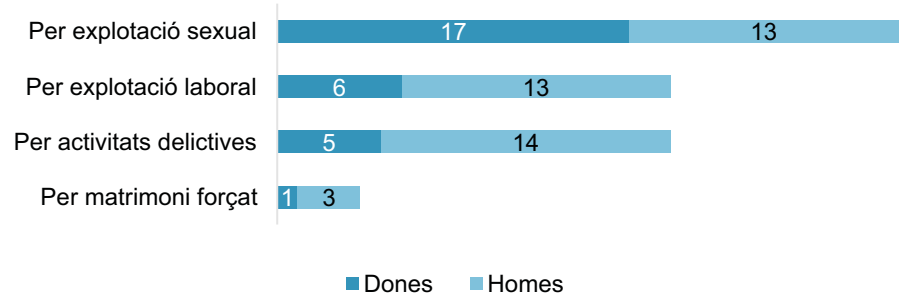

Font: UCTEH dels Mossos d'Esquadra.
*Dades acumulades

En relació amb el nombre de víctimes de TEH amb finalitat d'explotació sexual, des del 2021 fins al 2025 s'han identificat 42 víctimes, de les quals 38 eren dones (90,5%) i 4, homes (9,5%). El nombre de víctimes el 2025 mostra un augment respecte a anys anteriors.

Gràfic 49. Evolució del nombre de víctimes de TEH amb finalitat d'explotació sexual. Catalunya, 2021-2025

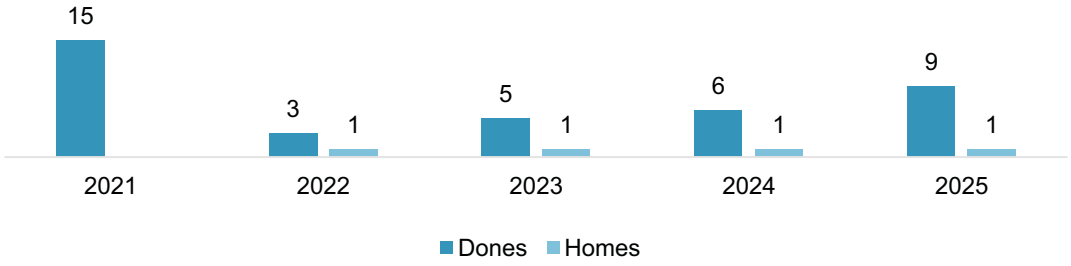

Font: UCTEH dels Mossos d'Esquadra.

Pel que fa al nombre de detinguts, el 2021 va ser l'any en què va haver-hi més detencions per TEH amb finalitat d'explotació sexual, amb 20 dones i 9 homes. Des del 2021 fins al 2025, s'han detingut 59 persones per tràfic d'éssers humans, de les quals 27 eren homes i 32, dones.

Gràfic 50. Evolució del nombre de detinguts per TEH amb finalitat d'explotació sexual segons sexe. Catalunya, 2021-2025

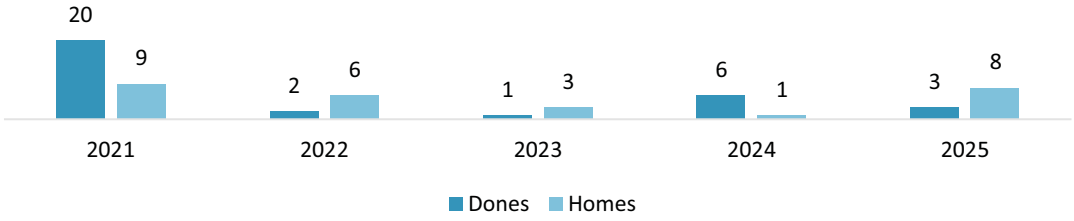

Font: UCTEH dels Mossos d'Esquadra.

Entre 2021 i 2025 es registren 13 detencions per tràfic d'éssers humans amb finalitat d'explotació sexual: 9 dones i 4 homes. El nombre més elevat de detencions té lloc el 2021 (6 detinguts) i el més baix els anys 2023 i 2024 (un en cada cas).

Gràfic 51. Evolució del nombre de víctimes de TEH laboral per sexe. Catalunya, 2021-2025

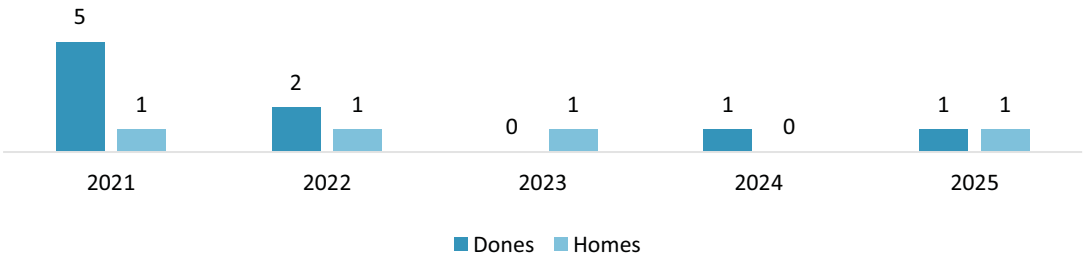

Font: UCTEH dels Mossos d'Esquadra.

Entre 2021 i 2025 es comptabilitzen 21 detencions per tràfic d'éssers humans amb finalitat d'explotació laboral: 11 homes i 10 dones. El 2021 concentra el valor més alt (9), mentre que el 2023 no se'n registra cap.

Gràfic 52. Evolució del nombre de detinguts per TEH laboral per sexe. Catalunya, 2021-2025

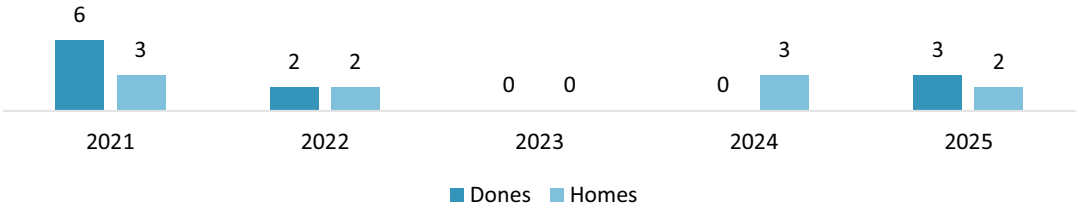

Font: UCTEH dels Mossos d'Esquadra.

5.1.5.2. Dades del Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (CITCO) del Ministeri d'Interior

El Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (CITCO) considera que les inspeccions administratives que es fan en espais on s'exerceix la prostitució són activitats preventives dutes a terme pels cossos policials (Policia Nacional i Guàrdia Civil) per perseguir el tràfic i l'explotació d'éssers humans.

Cal tenir en compte que les dades presentades en aquest apartat arriben fins a l'any 2024, atès que, en la data de tancament d'aquest dossier, el Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (CITCO) encara no disposava de la informació corresponent a l'any 2025.

Des del 2020 fins al 2024 s'han dut a terme 304 inspeccions administratives en espais de prostitució.

Gràfic 53. Evolució del nombre d'inspeccions administratives en espais de prostitució. Catalunya, 2020-2024

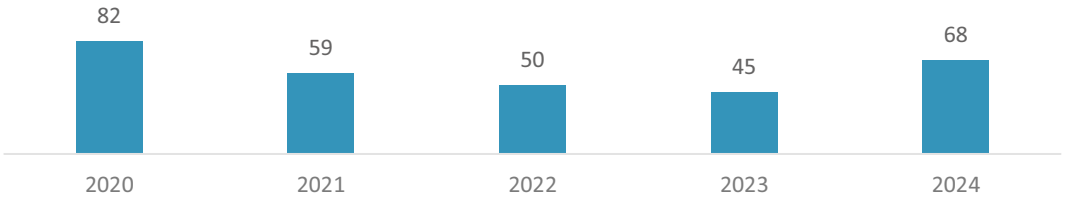

Font: CITCO del Ministeri d'Interior.

D'acord amb aquestes inspeccions administratives, el CITCO considera que una persona es troba en situació de risc "quan aquesta és detectada exercint la prostitució en el transcurs d'inspeccions administratives en els llocs on es duu a terme aquesta activitat".

El percentatge de dones en risc de TEH ha estat, els darrers cinc anys, de més del 97% respecte dels homes.

Gràfic 54. Evolució del nombre de persones en situació de risc de TEH per sexe. Catalunya, 2020-2024

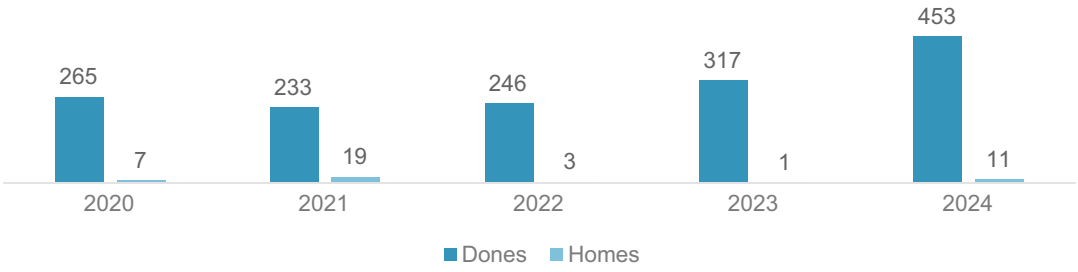

Font: CITCO del Ministeri d'Interior.

La majoria de víctimes d'explotació sexual són dones, un 97,2% de mitjana des del 2020 fins al 2024. En aquest temps, s'han identificat 429 víctimes, de les quals 417 eren dones i 12, homes.

Gràfic 55. Evolució del nombre de víctimes d'explotació sexual. Catalunya, 2020-2024

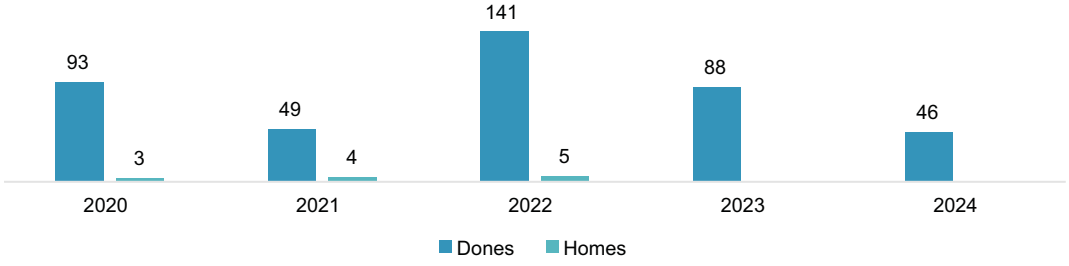

Font: CITCO del Ministeri d'Interior.

En el cas de les persones explotadores, la proporció de dones i homes és més paritària que amb relació a les víctimes. Els darrers cinc anys hi ha hagut 226 detinguts per explotació sexual a Catalunya, un 56,6% dels quals eren homes i un 43,4%, dones. El 2024 hi ha hagut 22 detencions, amb un 50% dels detinguts homes i un 50%, dones.

Gràfic 56. Evolució del nombre de detinguts per explotació sexual. Catalunya, 2020-2024

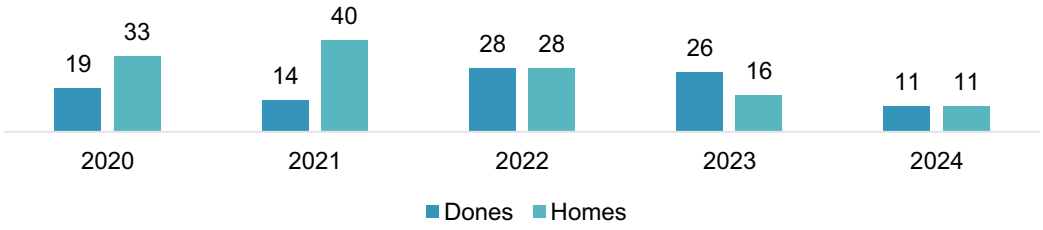

Font: CITCO del Ministeri d'Interior.

Els darrers cinc anys s'han registrat 365 persones víctimes de TEH amb finalitat d'explotació laboral, el 21,4% de les quals eren dones i el 78,6%, homes. Els homes són més nombrosos en l'explotació laboral que la sexual.

Gràfic 57. Evolució del nombre de víctimes de TEH amb finalitat d'explotació laboral per sexe. Catalunya, 2020-2024

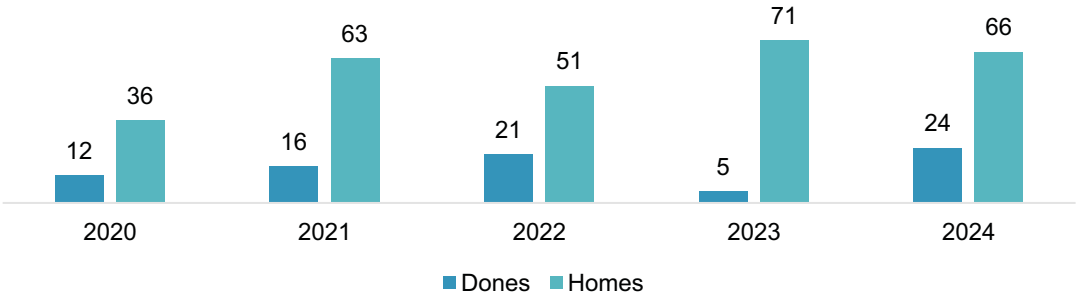

Font: CITCO del Ministeri d'Interior.

Els darrers quatre anys, s'han detingut 162 persones per tràfic d'éssers humans amb finalitat d'explotació laboral, el 17,3% de les quals eren dones i el 82,7%, homes. Les persones detingudes per explotació laboral són majoritàriament homes en una proporció molt més gran que els explotadors sexuals.

Gràfic 58. Evolució del nombre de detinguts de TEH amb finalitat d'explotació laboral per sexe. Catalunya, 2020-2024

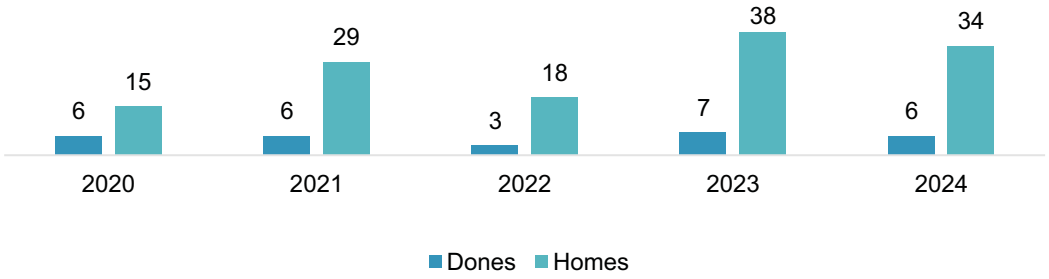

Font: CITCO del Ministeri d'Interior.

6. Dades del Consell General del Poder Judicial (CGPJ)

La Secció d'Estadística del Consell General del Poder Judicial (CGPJ) publica trimestralment dades provinents dels jutjats de violència sobre la dona, d'instrucció i primera instància i instrucció, penals, de menors i de les audiències provincials en uns butlletins estadístics. Aquests butlletins, des del 2004, s'han anat adaptant a la necessitat d'obtenir dades relatives als processos en matèria de violència masclista en l'àmbit de la parella.[7]

Les estadístiques es publiquen trimestralment, desglossades per tribunals superiors de justícia, províncies i partits judicials, i recullen dades sobre denúncies, ordres de protecció, mesures adoptades, persones enjudiciades i forma de terminació dels procediments. Així mateix, les dades es publiquen per comunitats autònomes, fet que ha permès obtenir dades per a Catalunya i comparar-les amb altres comunitats.

Aquest apartat es nodreix de les dades publicades en els butlletins estadístics per comunitats autònomes i són indicadors molt robustos de la situació de la violència masclista a Catalunya en l'àmbit judicial.

6.1. Jutjats de violència sobre la dona

L'any 2024, als jutjats de violència sobre la dona de Catalunya es van tramitar 25.489 denúncies, mentre que el 2025 se n'han tramitat 25.970, amb un augment de l'1,9% respecte a l'any anterior. Pel que fa a les renúncies (el dret de les dones a la dispensa de l'obligació de declarar com a testimoni), el 2024 es va exercir en 2.647 casos, un 10,4% de les denúncies rebudes. L'any 2025, s'han acollit a aquest dret 2.719 dones, la qual cosa representa un increment del 2,7% respecte de l'any anterior.

Gràfic 59. Nombre de denúncies i renúncies (dispensa de l'obligació de declarar com a testimoni. Catalunya, 2024-2025

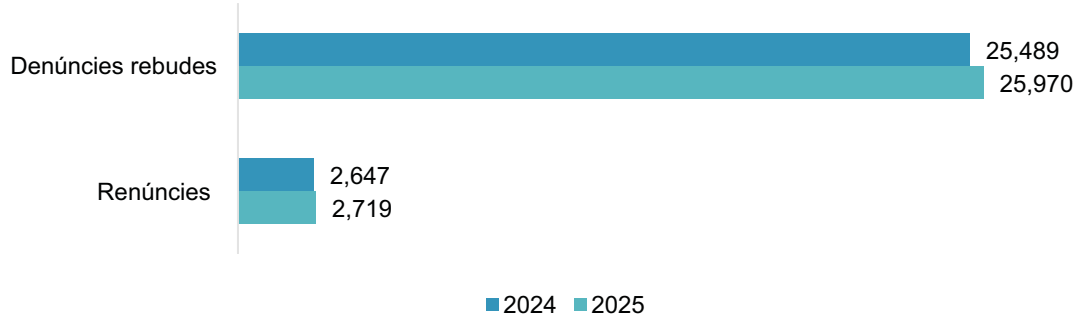

Font: Secció d'Estadística Judicial del CGPJ.

Si es tenen en compte el nombre de dones ateses en situació de violència masclista als jutjats, l'any 2024 es van atendre 24.768 dones i l'any 2025, 25.318 dones. D'aquestes, el 46,4% són estrangeres, la qual cosa afegeix un altre eix de discriminació al fet de ser dona.

7 En els informes del CGPJ s'anomena "violència de gènere".

Gràfic 60. Nombre de víctimes de violència masclista per nacionalitat. Catalunya, 2024-2025

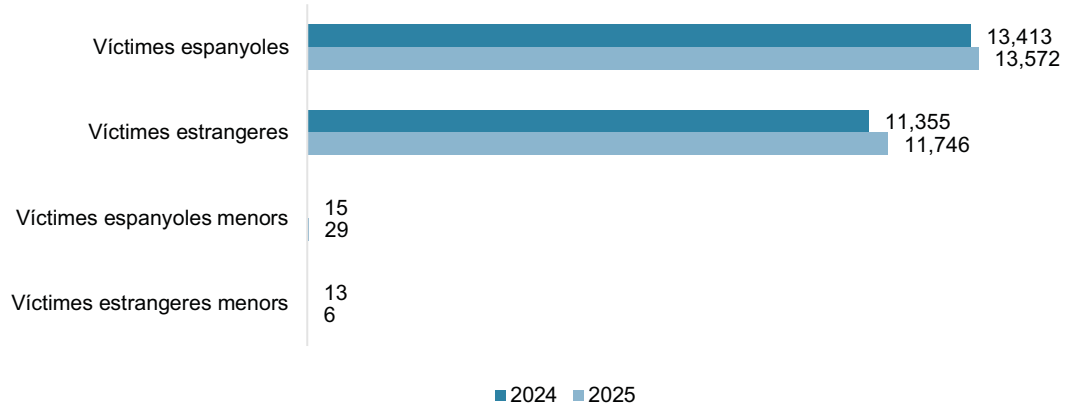

Font: Secció d'Estadística Judicial del CGPJ.

Una altra dada rellevant dels processos als jutjats de violència sobre la dona són les ordres de protecció. A Catalunya, l'any 2025 se n'han incoat 5.374, un 6,5% menys que l'any anterior. D'aquestes, 101 peticions no s'han admès, 2.713 s'han adoptat (50,5%) i 2.560 s'han denegat (47,6%).

Gràfic 61. Nombre de peticions d'ordres de protecció i mesures de protecció i seguretat de les víctimes (dels articles 544 *ter* i 544 *bis*) sol·licitades a instància. Catalunya, 2024-2025

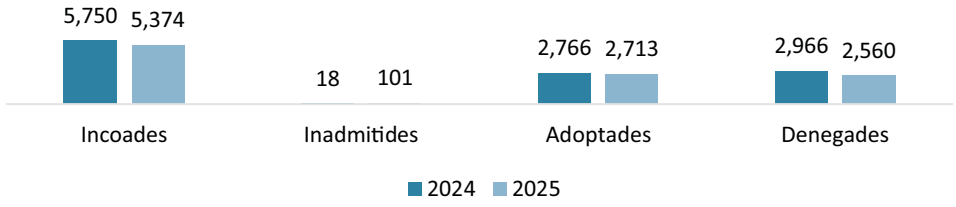

Font: Secció d'Estadística Judicial del CGPJ.

Els gràfics següents il·lustren la forma de finalització dels procediments judicials l'any 2025. En total, s'han dictat 2.505 sentències condemnatòries, un 91,3% del total de sentències, mentre que les absolutòries han estat 239, un 8,7%. Pel que fa als sobreseïments, s'han registrat 586 casos lliures i 9.197 de provisionals.

En comparació amb l'any 2024, el nombre de sentències condemnatòries ha crescut un 12,1%, mentre que les absolutòries han disminuït un 5,5%. Així mateix, els sobreseïments provisionals es mantenen pràcticament estables (-0,1%), mentre que els lliures augmenten un 6,2%.

Gràfic 62. Forma de finalització dels procediments. Catalunya, 2024-2025

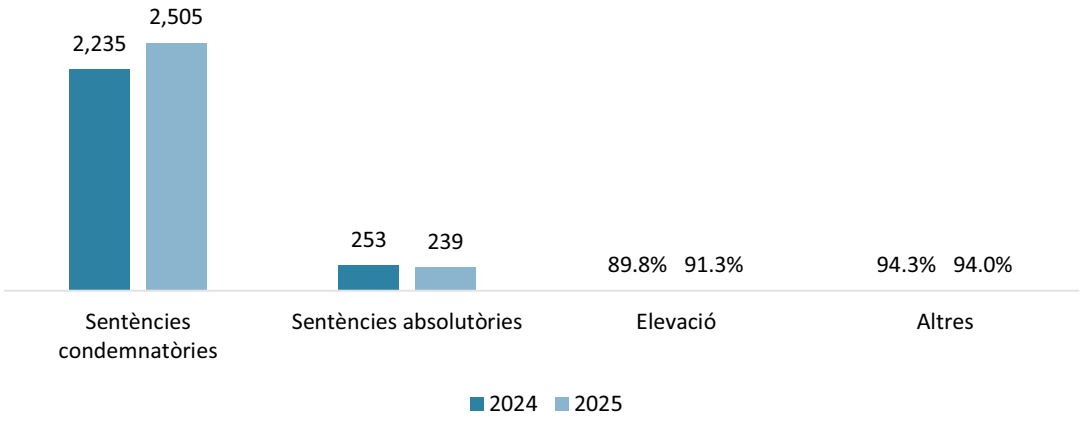

Gràfic 62.1 Modes de finalització dels procediments. Catalunya, 2024-2025

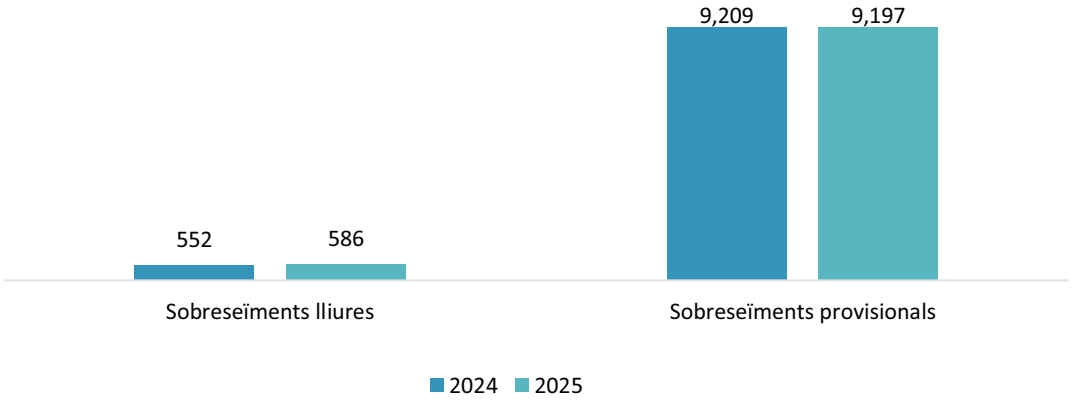

Font: Secció d'Estadística Judicial del CGPJ.

6.2. Jutjats penals: processos de violència masclista en l'àmbit de la parella

El 2025, als jutjats penals, els processos de violència masclista en l'àmbit de la parella han acabat amb sentència condemnatòria en un 64,2% dels casos, un percentatge molt inferior al que s'ha registrat als jutjats de violència sobre la dona (91,3%). D'aquestes, 2.166 sentències han estat amb conformitat i 1.315, sense conformitat. S'han dictat 1.937 sentències absolutòries, un 8% menys que l'any 2024.

Aquestes dades mostren que als jutjats penals la proporció de sentències condemnatòries és considerablement menor que als jutjats especialitzats en violència contra la dona.

Gràfic 63. Forma de finalització dels procediments. Catalunya, 2024-2025

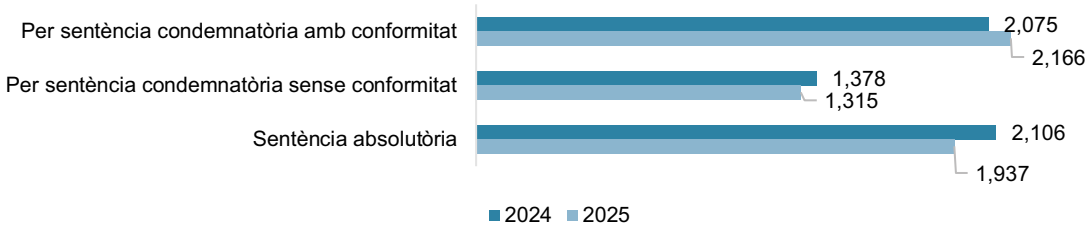

Gràfic 63.1 Percentatge de sentències dictades. Catalunya, 2024-2025

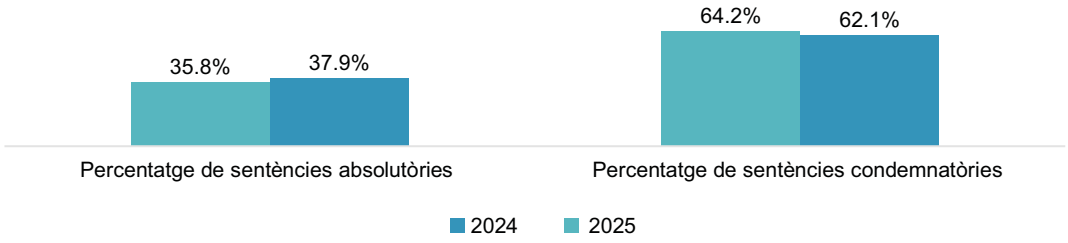

Font: Secció d'Estadística Judicial del CGPJ.

6.3. Audiència provincial: processos de violència masclista en l'àmbit de la parella

A les audiències provincials de Catalunya, les sentències condemnatòries dictades en única instància per processos de violència masclista en l'àmbit de la parella es mantenen pràcticament estables el 2025, amb 90 sentències, enfront de les 91 registrades el 2024. Això no obstant, en termes relatius, representa una disminució del pes de les condemnatòries sobre el total, que passen del 68,9% el 2024 al 48,1% el 2025.

Les sentències absolutòries han augmentat, i passen de 15 el 2024 a 25 el 2025. Pel que fa als sobreseïments provisionals, també s'observa un increment notable, de 6 casos el 2024 a 26 el 2025, mentre que no es registren sobreseïments lliures en cap dels dos anys. Aquestes dades mostren una reducció del pes de les sentències condemnatòries en aquesta instància, en un context d'augment del volum total de resolucions.

Gràfic 64. Nombre de sentències dictades en única instància per les audiències provincials. Catalunya, 2024-2025

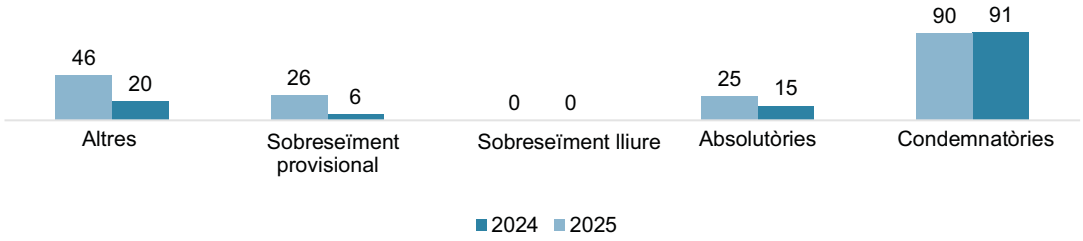

Font: Secció d'Estadística Judicial del CGPJ.

6.4. Comparació de les dades de violències masclistes amb altres comunitats autònomes

En aquest apartat es presenten els principals indicadors recollits pel Consell General del Poder Judicial (CGPJ) durant l'any 2025, i es comparen amb els de les altres comunitats autònomes.

Un dels indicadors més rellevants és la taxa de feminicidis en l'àmbit de la parella, calculada per milió de dones de 15 anys i més residents a l'Estat. L'any 2025, a Catalunya aquesta taxa se situa en 1,41, per sota de la mitjana estatal, que és de 2,25.

En comparació amb altres comunitats autònomes, Catalunya es troba en una posició relativament baixa dins del conjunt estatal. Les taxes més elevades es registren a Extremadura (8,61) i la Rioja (6,95), seguides d'Astúries (4,18) i Andalusia (3,89). També presenten valors superiors a la mitjana estatal les Illes Balears (3,71), Navarra (3,38) i Múrcia (3,00).

Per contra, Catalunya se situa per sota de comunitats com la Comunitat Valenciana (1,68), Galícia (1,59) o Aragó (1,69), i en valors similars a Madrid (1,24), però per sobre del País Basc (0,99), Castella i Lleó (0,92) i Cantàbria (0,00), sense cap cas en el període analitzat.

Gràfic 65. Taxa de feminicidis en l'àmbit de la parella per milió de dones de 15 anys i més. 2025

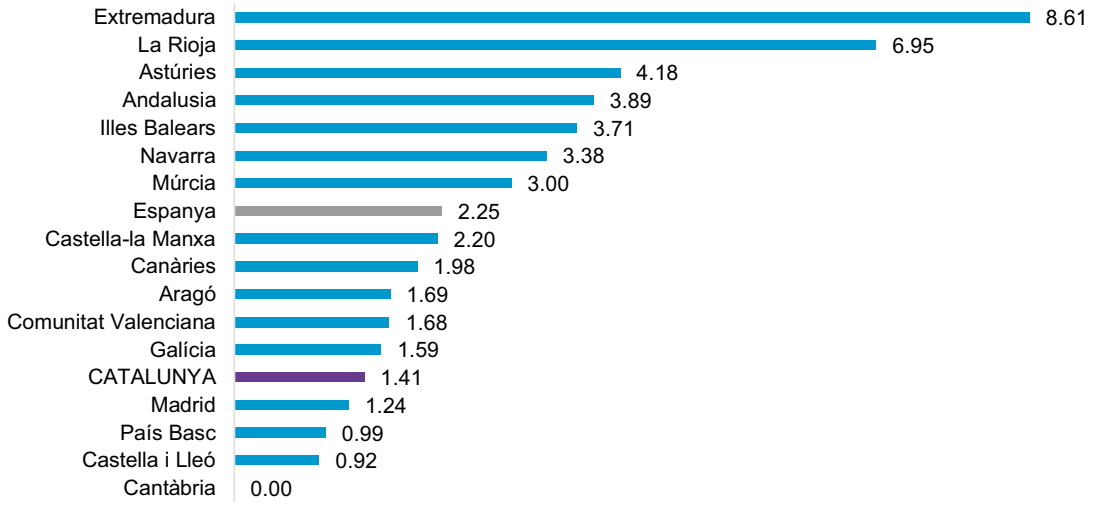

Font: Observatorio contra la violencia doméstica y de género del CGPJ.

Un altre indicador comparable és la taxa de denúncies per violència masclista en l'àmbit de la parella per cada 100.000 habitants. L'any 2025, aquesta taxa a Catalunya se situa en 309,8 denúncies, per sota de la mitjana espanyola, que és de 409,8.

En comparació amb altres comunitats autònomes, Catalunya es troba també en una posició inferior a la mitjana estatal. Les taxes més elevades es registren a les Illes Balears (637,4),

Navarra (562,6) i la Comunitat Valenciana (521,2), seguides de Canàries (516,1) i Múrcia (511,9). També presenten valors per sobre de la mitjana estatal territoris com Madrid (457,1), Andalusia (457,0) i Cantàbria (415,7).

Per sota de la mitjana estatal se situen comunitats com Aragó (384,5), Astúries (347,7) o la Rioja (323,7). Catalunya, amb una taxa de 309,8, es troba en nivells similars a Castella - la Manxa (317,2) i Extremadura (313,4), però per sobre del País Basc (299,3), Galícia (281,2) i Castella i Lleó (253,4), que registren les taxes més baixes.

Gràfic 66. Taxa de denúncies per 100.000 habitants. 2025

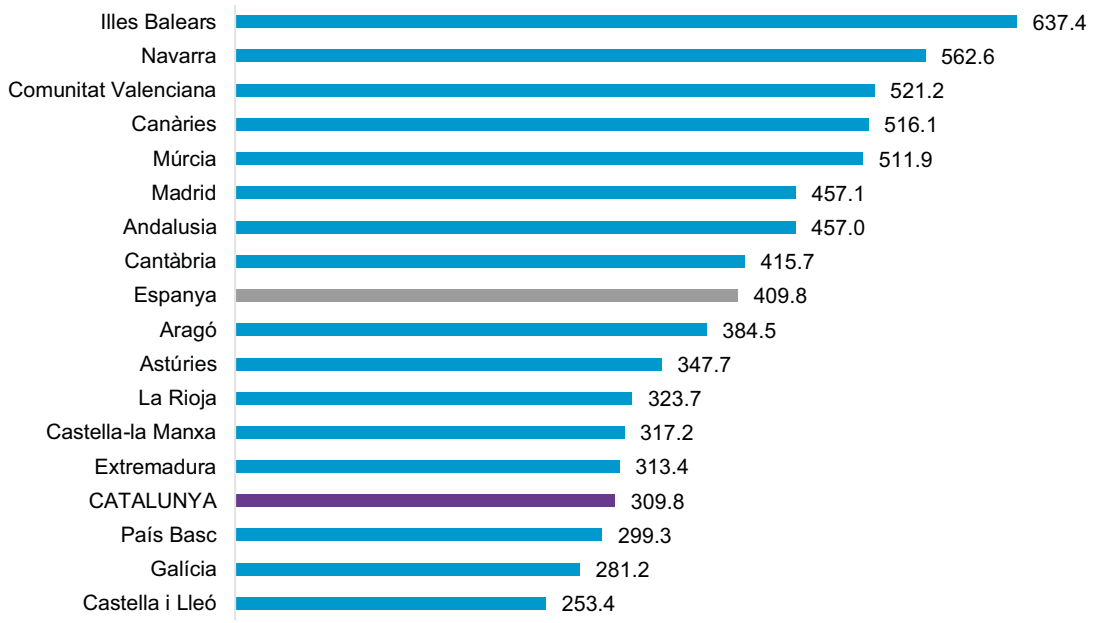

Font: Observatorio contra la violencia doméstica y de género del CGPJ.

Un altre indicador rellevant és el percentatge de sentències condemnatòries per violència masclista en l'àmbit de la parella. L'any 2025, a Catalunya aquest percentatge se situa en el 74,4%, per sota de la mitjana estatal, que és del 80,5%.

En comparació amb altres comunitats autònomes, Catalunya es troba entre les que presenten valors més baixos. Les taxes més elevades es registren a la Rioja (96,2%), Múrcia (95,4%) i el País Basc (94,9%), seguides de Navarra (94,3%) i Galícia (93,6%). També destaquen Cantàbria (89,3%) i Astúries (83,4%), totes clarament per sobre de la mitjana estatal.

Altres comunitats amb valors propers o lleugerament inferiors a la mitjana estatal són Canàries (81,8%), Aragó (81,7%) i Castella i Lleó (81,0%), així com Extremadura i el conjunt d'Espanya (80,5%). Per sota d'aquest llindar se situen la Comunitat Valenciana (79,7%), Andalusia (79,6%), les Illes Balears (79,3%) i Castella - la Manxa (76,4%).

Catalunya, amb un 74,4%, se situa per sobre de Madrid (71,0%), que registra el valor més baix entre les comunitats analitzades.

Si relacionem la proporció de denúncies i les sentències condemnatòries, en el cas de Catalunya, ambdues són proporcionalment més baixes que en el conjunt de l'Estat, el que pot assenyalar poca confiança que els processos acabin en condemna i, per tant, es denunciï menys.

Gràfic 67. Percentatge de sentències condemnatòries. 2025

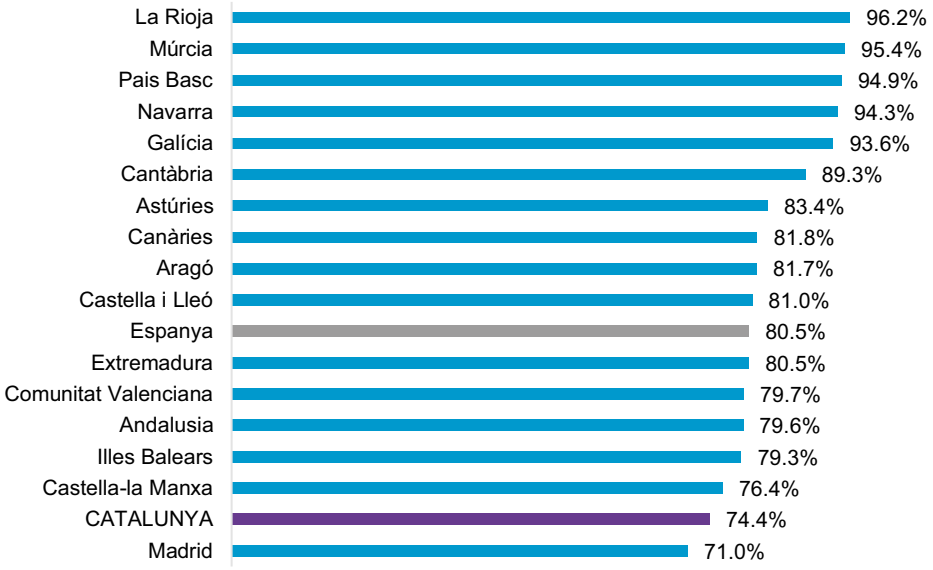

Font: Observatorio contra la violencia doméstica y de género del CGPJ.

El darrer indicador rellevant és la proporció d'ordres i mesures de protecció adoptades respecte del nombre total d'incoades. L'any 2025, a Catalunya aquesta proporció se situa en el 51,7%, clarament per sota de la mitjana espanyola, que és del 68,5%.

En comparació amb altres comunitats autònomes, Catalunya es troba entre les que presenten valors més baixos. Les proporcions més elevades es registren a la Rioja (84,2%) i Múrcia (82,2%), seguides de la Comunitat Valenciana i les Illes Balears (78,2% en ambdós casos) i Andalusia (77,5%). També destaquen Aragó (76,8%), Astúries (76,7%) i Extremadura (75,9%), totes per sobre del 75%.

Altres comunitats amb valors superiors a la mitjana estatal són Canàries (75,5%), Castella i Lleó (73,8%), Castella - la Manxa (72,8%) i Navarra (71,6%). Per sota de la mitjana se situen Cantàbria (67,1%), Galícia (66,1%) i el País Basc (63,8%).

Catalunya, amb un 51,7%, només es troba per sobre de Madrid (46,4%), que registra el valor més baix del conjunt de comunitats analitzades.

Gràfic 68. Percentatge d'ordres i mesures de protecció adoptades sobre el total d'incoades. 2025

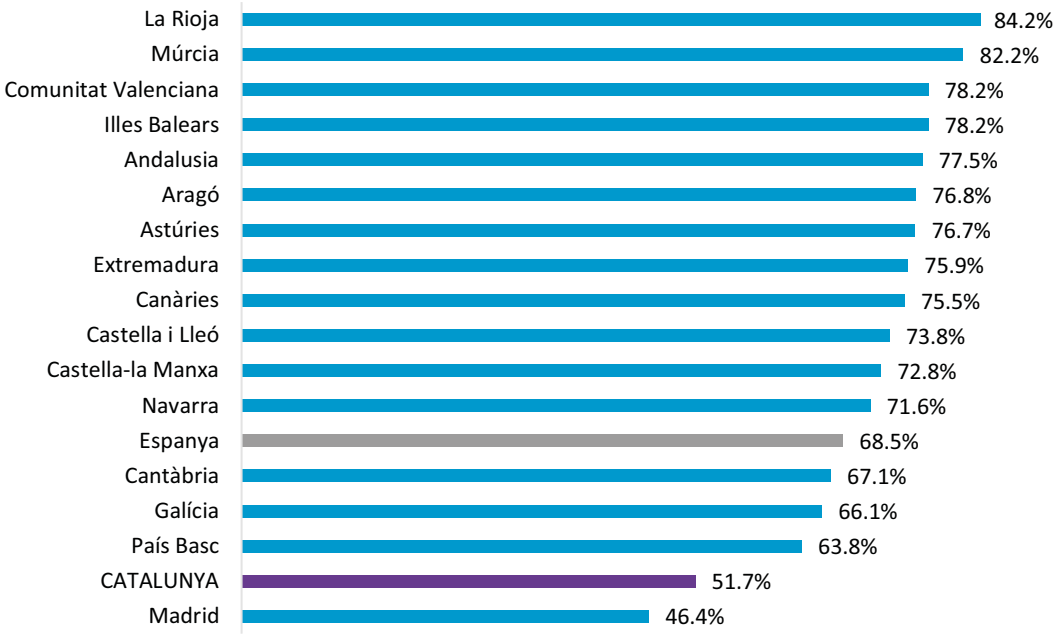

Font: Observatorio contra la violencia doméstica y de género del CGPJ.

7. Dones assassinades per violència masclista. Feminicidis

Els feminicidis són la forma més extrema de violència contra les dones, justament per la irreversibilitat del dany causat. La llei catalana ha introduït aquest terme i l'ha definit com "els assassinats i homicidis de dones per raó de gènere, les induccions al suïcidi i els suïcidis a conseqüència de la pressió i violència exercida cap a la dona" (art. 5.4.*g* de la Llei 5/2008, modificada per la Llei 17/2020).

A l'Estat espanyol, des de l'any 2015 se sancionen penalment, de manera agreujada, els homicidis (i qualsevol altre delicte, com, per exemple, les agressions sexuals) comesos "per raons de gènere" (art. 22.4 del Codi penal), sense fer servir el terme "feminicidi". En aquest punt, la legislació catalana va un pas més enllà, ja que no es limita a una figura penal (és a dir, limitada a fer efectiva la responsabilitat individual), sinó que introdueix el concepte en una llei que garanteix els drets a les dones i, per això, assigna obligacions als poders públics de Catalunya.

Per això la introducció de l'expressió "feminicidi" en la llei catalana no pot limitar-se, simplement, a comptabilitzar els casos de dones mortes a conseqüència de les violències masclistes. Les dades, que evidentment són necessàries, són només el primer element en el marc d'unes obligacions molt més àmplies, que han de tenir com a eix les responsabilitats dels poders públics (Toledo, 2021).

En aquest capítol es mostren les dades dels feminicidis registrats a Catalunya des del 2012, any en què es va crear el Gabinet d'anàlisi dels casos d'homicidi per violència masclista i es va començar a recollir dades.

L'any 2025 s'han registrat 11 feminicidis a Catalunya, 7 dels quals s'han produït en l'àmbit de la parella i 4 en l'àmbit familiar. En cap cas es van registrar denúncies prèvies.

En el cas de l'àmbit de la parella i l'exparella, el nombre de feminicidis mostra una evolució irregular, amb oscil·lacions anuals, però amb un pic destacat l'any 2024 seguit d'un descens marcat el 2025. Pel que fa a les denúncies prèvies, es mantenen en valors molt baixos al llarg dels anys.

Gràfic 69. Evolució del nombre de feminicidis en l'àmbit de la parella i exparella i denúncies prèvies. Catalunya, 2012-2025

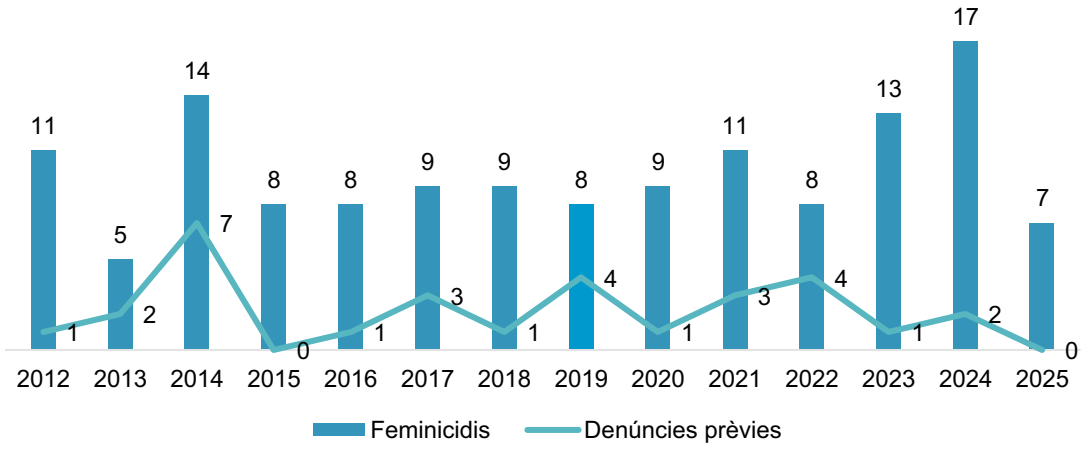

Font: Elaboració a partir de dades del Departament d'Interior.

En l'àmbit familiar, el nombre de feminicidis mostra una evolució irregular entre 2018 i 2025. Després d'un increment progressiu fins al 2022, amb quatre casos, els anys 2023 i 2024 registren un descens notable, amb només un cas en cadascun.

L'any 2025 es produeix un nou augment, amb quatre feminicidis, que se situa novament en els valors més elevats de la sèrie.

Gràfic 70. Evolució dels feminicidis en l'àmbit familiar. Catalunya, 2018-2025

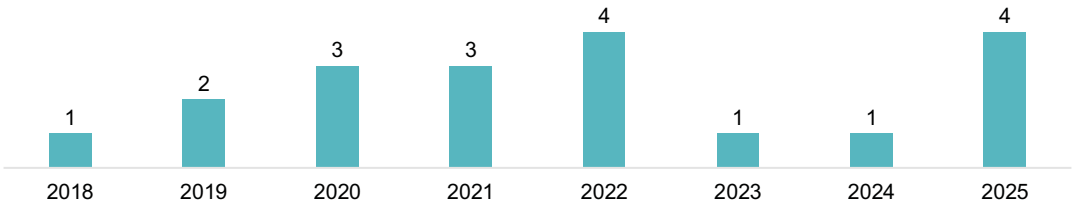

Font: Elaboració a partir de dades del Departament d'Interior.

Durant l'any 2025, el grup d'edat més afectat per la violència masclista en l'àmbit de la parella ha estat el de dones entre 31 i 40 anys, que representen el 36,3% del total de víctimes. En segon lloc, les dones de 71 a 80 anys, que representen un 27,3% del total, mentre que la resta de franges d'edat (de 18 a 30 anys, de 41 a 50 anys, de 51 a 60 anys i les dones de més de 80 anys), representen cadascuna un 9,1%.

Gràfic 71. Evolució de la distribució percentual dels feminicidis en l'àmbit de la parella per edats. Catalunya, 2012-2025

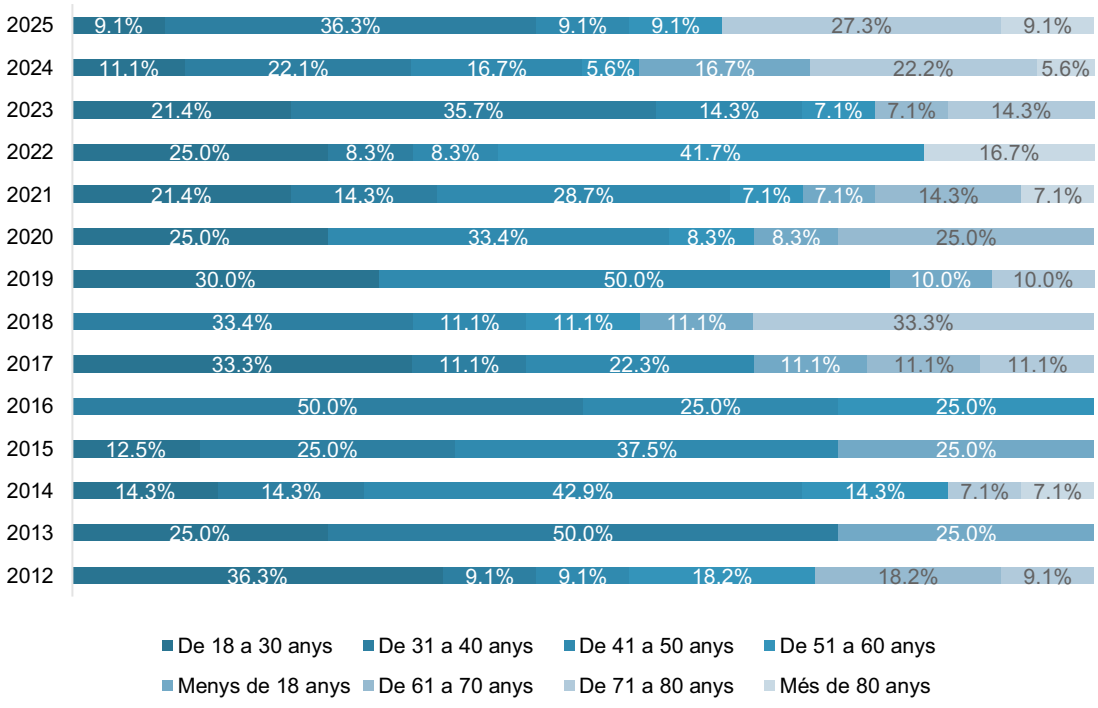

Font: Elaboració a partir de dades del Departament d'Interior.

Les dones assassinades els darrers catorze anys en l'àmbit de la parella tenien fills i filles menors a càrrec en un 42,5% dels casos, de mitjana. Durant el 2025, el 71,4% de les dones assassinades tenien fills i filles menors a càrrec.

Gràfic 72. Evolució del percentatge de feminicidis en l'àmbit de la parella segons filles/fills menors a càrrec. Catalunya, 2012-2025

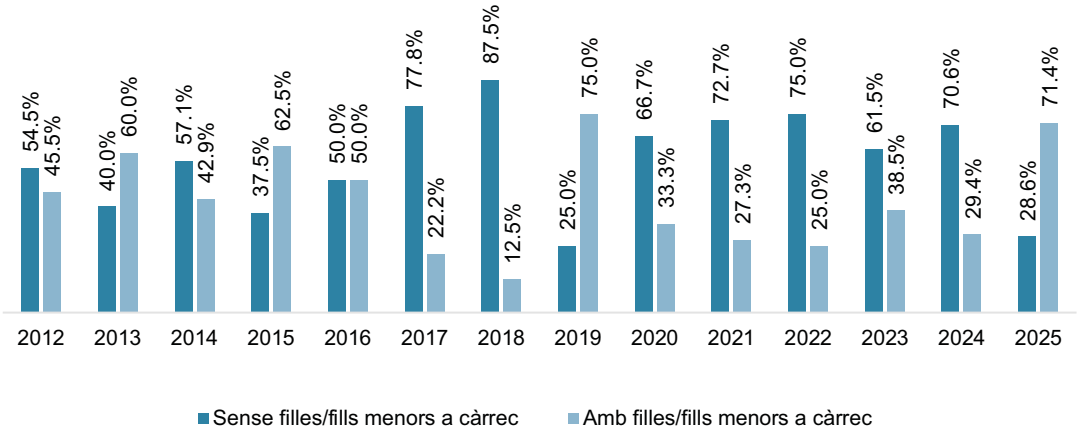

Font: Elaboració a partir de dades del Departament d'Interior.

Fins al 2018 només es comptabilitzaven els feminicidis comesos en l'àmbit de la parella. A partir del 2019, s'han incorporat altres àmbits, com ara el familiar i el sociocomunitari. Des del 2021 fins al 2025, s'han registrat 65 feminicidis en l'àmbit de la parella i 16 en l'àmbit familiar. El 2025 el 63,6% dels feminicidis han estat en l'àmbit de la parella i l'altre 36,4%, en l'àmbit familiar.

Gràfic 73. Evolució del nombre de feminicidis segons àmbit de la violència masclista. Catalunya, 2021-2025

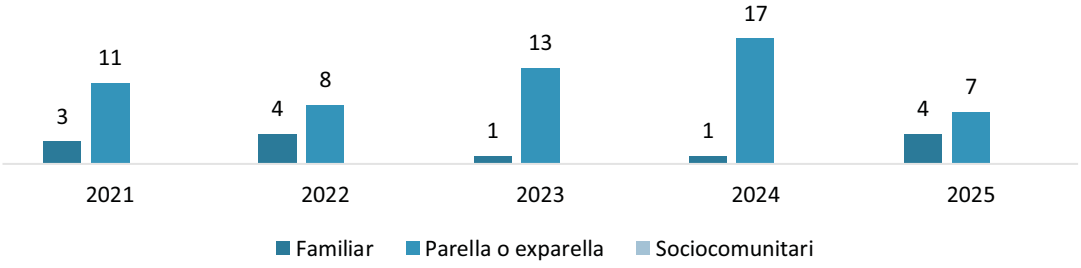

Font: Elaboració a partir de dades del Departament d'Interior.

Quant a la distribució territorial dels feminicidis, dels 11 registrats el 2025, 6 han estat a l'àmbit territorial de Barcelona, 2 a l'àmbit territorial del Penedès, un al de Tarragona, un a la Catalunya Central i un a Girona.

Gràfic 74. Nombre de feminicidis segons l'àmbit territorial. Catalunya, 2025

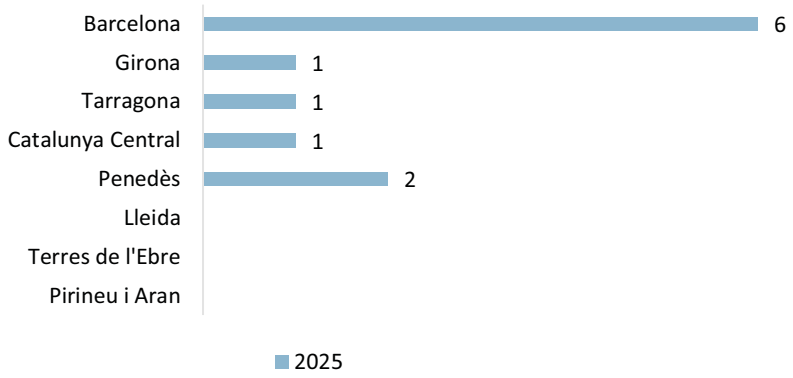

Font: Elaboració a partir de dades del Departament d'Interior.

8. Enquestes sobre violències masclistes a Catalunya

Fins aquí, les dades analitzades provenen de registres administratius, resultat de les dades que les persones professionals recullen en el moment d'atendre les dones en situació de violències masclistes o recollides per millorar l'abordatge de les violències masclistes en general.

En aquest apartat, la font de les dades prové d'enquestes; a partir de les respostes d'una mostra representativa s'infereix el que passi a la població total. Concretament, s'analitzen els resultats de les darreres enquestes del Departament d'Interior en col·laboració amb l'IDESCAT, que en ambdós casos va ser qui va dissenyar-ne la mostra. Les dades presentades són les més actuals de què es disposa i provenen de l'Enquesta sobre violències sexuals a Catalunya 2024, elaborada pel Departament d'Interior i Seguretat Pública i de la Macroenquesta de violència contra la dona 2024, elaborada pel Ministeri d'Igualtat, i són les dades més recents de què es disposa.

8.1. Enquesta sobre violències sexuals a Catalunya 2024

En aquest apartat es presenten els principals resultats de l'Enquesta de les violències sexuals a Catalunya 2024 (EVSC24), elaborada pel Departament d'Interior i Seguretat Pública amb l'objectiu de conèixer l'abast de les violències sexuals contra les dones, així com les seves conseqüències, la percepció de seguretat i el nivell de denúncia.

L'estudi es basa en 8.700 entrevistes telefòniques a dones de 16 anys i més residents a Catalunya, seleccionades de manera aleatòria per garantir la representativitat. Aquest abordatge es complementa amb una aproximació qualitativa a partir de deu grups de discussió amb una seixantena de dones de diferents perfils, fet que permet aprofundir en la interpretació dels resultats.

Les dades mostren que la victimització per violència sexual és un fenomen estès i sostingut en el temps: el 67,3% de les dones declara haver patit algun fet des dels 15 anys. Les formes sense accés corporal són les més freqüents, mentre que les violències digitals guanyen pes, especialment en algunes de les manifestacions més habituals. També destaca l'impacte psicològic associat a determinats fets, com les amenaces de difusió d'imatges íntimes.

Pel que fa als contextos, les violències viscudes en espais públics s'associen a nivells més baixos de percepció de seguretat que les que tenen lloc en entorns laborals, acadèmics o digitals. Alhora, el nivell de denúncia és molt reduït, especialment en els casos amb accés corporal, i el vincle amb l'agressor influeix en la percepció del caràcter delictiu dels fets.

Les dades evidencien la persistència de les violències sexuals i la seva presència en diferents àmbits, amb una incidència rellevant de les formes sense accés corporal i una baixa denúncia dels fets.

El 67,3% de les dones de 16 anys i més declara haver patit algun fet de violència sexual des dels 15 anys, mentre que el 15,5% n'ha viscut algun durant el darrer any.

Gràfic 75. Percentatge de dones de 16 anys i més que han patit violència sexual almenys un cop des dels 15 anys i durant el darrer any. Catalunya, 2024

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

El 16,8% de les dones recorda espontàniament haver patit violència sexual des dels 15 anys, mentre que la victimització detectada mitjançant preguntes específiques s'eleva fins al 67,3%.

La diferència entre ambdós indicadors és molt notable, amb una proporció de victimització gairebé quatre vegades superior quan es mesura a partir de preguntes concretes, cosa que indica la distància entre la percepció o identificació espontània de la violència sexual i la seva incidència real quan s'explora de manera detallada.

Gràfic 76. Percentatge de dones que recorden espontàniament haver patit violència sexual des dels 15 anys i percentatge real de victimització. Catalunya, 2024

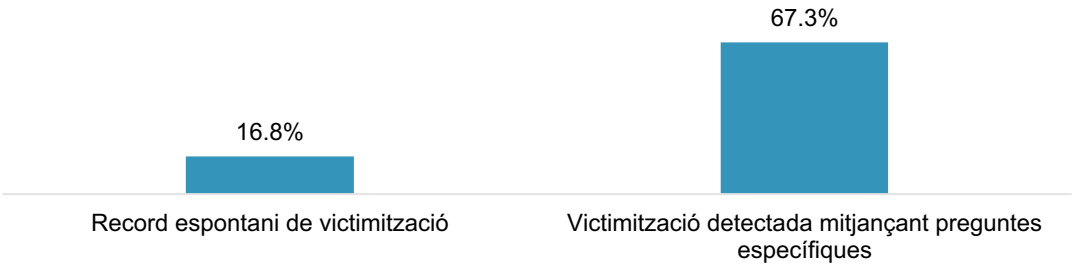

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

El 62% de les dones victimitzades ha patit violències sexuals sense accés corporal, mentre que el 49,9% ha viscut situacions amb accés corporal. La diferència entre ambdós percentatges mostra un pes més elevat de les formes sense accés corporal, tot i que gairebé la meitat de les dones també han experimentat violències amb accés corporal.

Gràfic 77. Percentatge de dones victimitzades segons tipus de violència sexual: violències sense accés corporal i amb accés corporal. 2024.

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

Del total de dones victimitzades per violències sense accés corporal (62%), el 24,8% ha patit violència digital, prop d'una de cada quatre, que evidencia la incidència de la violència digital en les formes de violència masclista.

Gràfic 78. Percentatge de dones victimitzades per violència digital dins les violències sense accés corporal. Catalunya, 2024

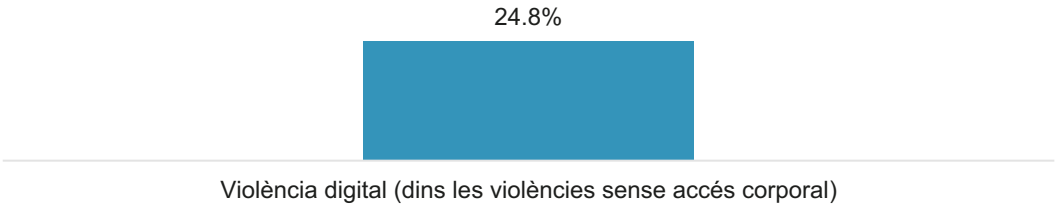

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

El 80,4% de les dones victimitzades durant el darrer any ha patit dos o més episodis de violència sexual, mentre que el 9,8% es troba en situacions de violència continuada. El pes dels casos amb més d'un episodi indica que, en la majoria de situacions, la violència no és puntual sinó reiterada.

Gràfic 79. Percentatge de dones victimitzades que han patit dos o més episodis de violència sexual durant el darrer any i percentatge de violència continuada. Catalunya, 2024

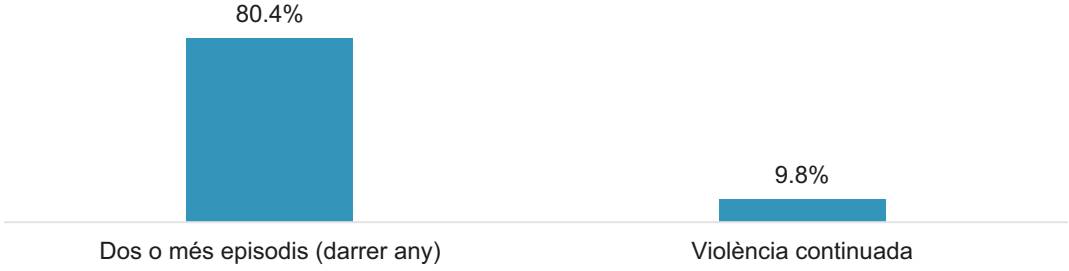

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

Les dones de 16 a 24 anys representen el 45,6% del total de víctimes de violència sexual, seguides de les de 25 a 29 anys (31,6%). A força distància se situen les dones de 30 a 49 anys (18,7%), mentre que els grups de 50 a 64 anys (8,1%) i de 65 anys i més (1,6%), tenen un pes molt inferior.

Gràfic 80. Distribució de la victimització per violència sexual segons edat de les dones. Catalunya, 2024

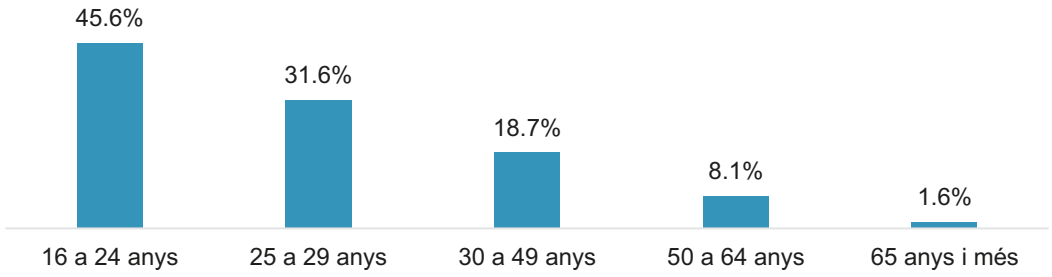

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

El 30,6% de les dones en situació laboral precària ha patit violència sexual, davant del 17,4% de les dones amb bona situació laboral. La diferència entre ambdós grups és notable (quasi el doble) i apunta a una exposició més elevada a la victimització en contextos de precarietat, on poden coincidir factors de vulnerabilitat que incrementen el risc de patir aquestes violències.

Gràfic 81. Percentatge de dones que han patit violència sexual segons situació laboral. Catalunya, 2024

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

El 43,5% de les dones ha patit violència sexual en l'àmbit de la parella des dels 15 anys, mentre que el 30,9% n'ha viscut en l'àmbit de la parella o exparella durant el darrer any. La proximitat entre ambdós percentatges indica que una part important de les situacions de violència no només s'han produït al llarg del temps, sinó que també tenen una presència destacada en el període recent. Aquest fet situa l'àmbit de la parella i l'exparella com un espai central en la victimització, amb una incidència sostinguda que es manté en el temps i que no es limita a episodis puntuals o passats.

Gràfic 82. Percentatge de dones que han patit violència sexual en l'àmbit de la parella o exparella des dels 15 anys i durant el darrer any. Catalunya, 2024

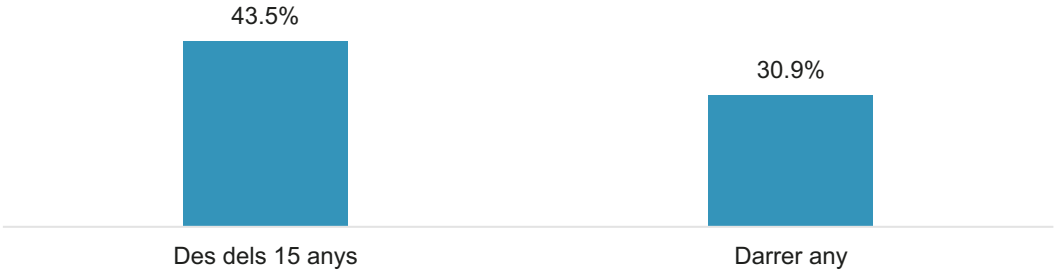

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

El 66,2% de les dones ha patit violència sexual fora de l'àmbit de la parella per part d'agressors desconeguts, mentre que el 54,9% n'ha patit per part d'agressors coneguts. Tot i el pes més gran dels agressors desconeguts, la presència d'agressors coneguts també és elevada, fet que mostra que aquestes violències es produeixen tant en contextos de relació prèvia com en espais on no hi ha vincle amb l'agressor.

Gràfic 83. Percentatge de dones víctimes de violència sexual fora de l'àmbit de la parella segons tipus d'agressor. Catalunya, 2024

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

El 14,2% de les dones ha patit amenaces de difusió d'imatges o vídeos íntims per part de l'exparella, mentre que l'11,2% ha rebut comentaris ofensius en línia. Les amenaces de difusió presenten un percentatge més elevat, i impliquen un risc directe d'exposició pública de la víctima, amb possibles conseqüències en l'entorn personal, familiar i social, com la pèrdua de privacitat, l'estigmatització o l'aïllament.

Gràfic 84. Percentatge de dones víctimes que han patit violència digital per part de l'exparella segons tipus de violència. Catalunya, 2024.

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

El 87% de les dones que han patit amenaces de difusió d'imatges o vídeos íntims declara haver tingut un impacte psicològic, davant del 13% que indica que no n'ha tingut. El pes majoritari de l'impacte psicològic reflecteix l'alta càrrega emocional associada a aquest tipus de violència, vinculada a la por a l'exposició i a les conseqüències en l'entorn personal i social.

Gràfic 85. Percentatge d'impacte psicològic en dones que han patit amenaces de difusió d'imatges o vídeos íntims. Catalunya, 2024

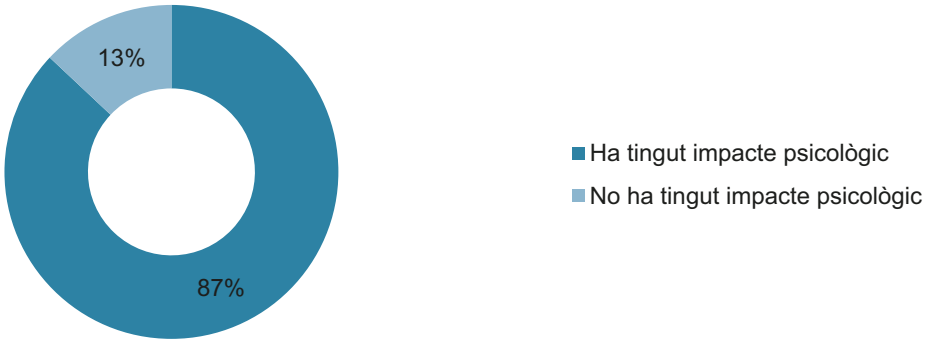

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

Quan l'agressor és conegut, els comentaris ofensius són més freqüents (57,6%), molt per sobre de l'enviament d'imatges (17,1%) i dels tocaments o apropaments (15,6%).

Gràfic 86. Tipus de violències sexuals quan l'agressor és conegut. Catalunya, 2024

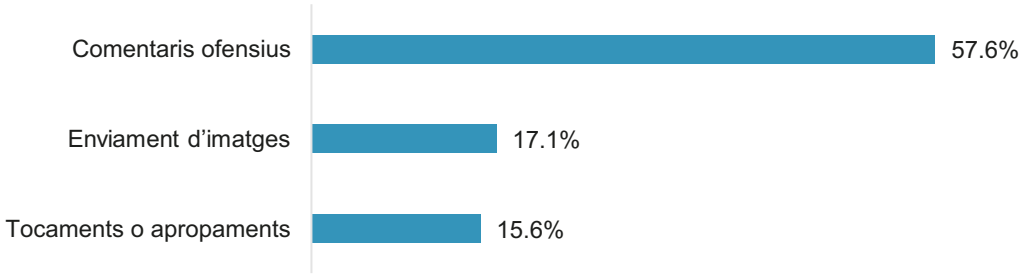

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

En canvi, quan l'agressor és desconegut, la distribució de les violències sexuals és més equilibrada entre els diferents tipus, sense un predomini clar d'una sola forma: el 28,7% correspon a comentaris ofensius en línia, el 26,6%, a tocaments o apropaments, el 25,8%, a seguiments, i el 20,4%, a enviament d'imatges.

Gràfic 87. Tipus de violències sexuals quan l'agressor és desconegut. Catalunya, 2024

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

El valor mitjà de la percepció de seguretat és de 7,9 sobre 10 entre les dones no victimitzades, mentre que se situa en 7 entre les dones victimitzades i baixa fins a 6,4 en el cas de les víctimes recents.

Gràfic 88. Nivell de percepció de seguretat segons experiència de victimització. Catalunya, 2024

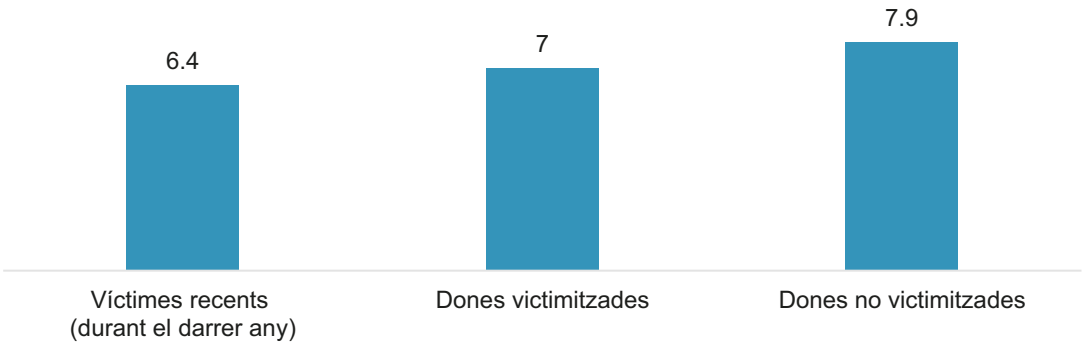

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

El nivell mitjà de percepció de seguretat és de 6,9 en els espais públics, de 6,4 en els entorns laborals o acadèmics i de 5,9 en els espais digitals.

Gràfic 89. Nivell de percepció de seguretat segons context de la violència. Catalunya, 2024

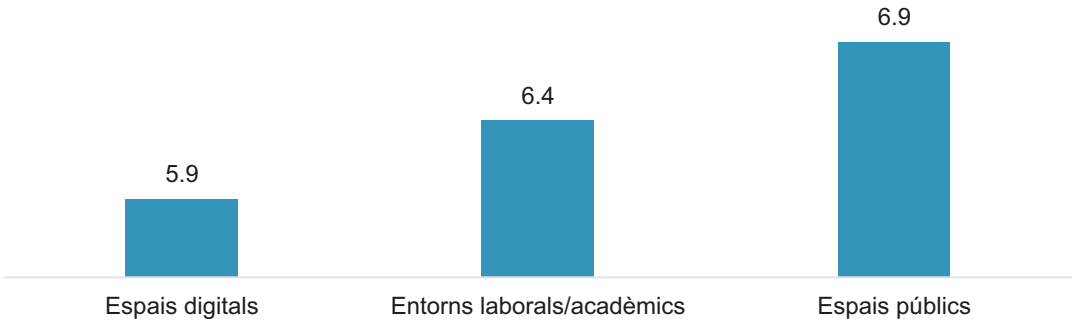

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

El 71,6% de les dones identifica els carrers solitaris o poc transitats com els espais on perceben més inseguretat, molt per sobre dels entorns d'oci (10,7%).

Gràfic 90. Percentatge de dones segons espais on perceben més inseguretat. Catalunya, 2024

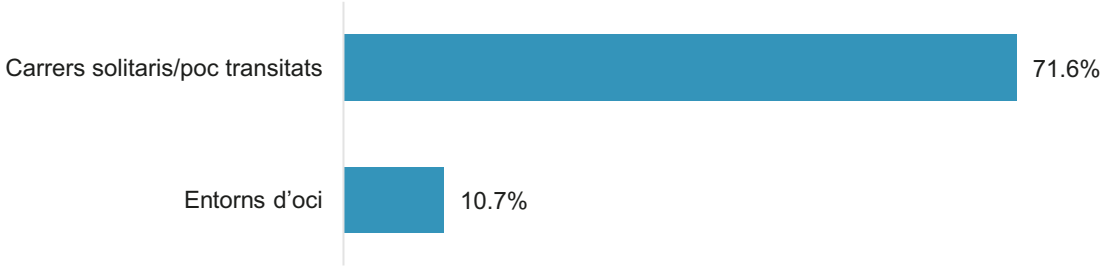

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

El 76,9% de les dones adopta mesures d'autoprotecció sempre o sovint, mentre que el 6,9% indica que no n'adopta cap. La diferència entre ambdós percentatges indica que aquestes pràctiques estan àmpliament esteses i acaben formant part de la manera com moltes dones es mouen i gestionen el seu dia a dia davant la percepció d'inseguretat.

Gràfic 91. Percentatge de dones que adopten mesures d'autoprotecció. Catalunya, 2024

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

Tal com passa en totes les situacions de violències masclistes, en el cas de les agressions sexuals l'índex de denúncia als cossos policials o judicials és molt baix; és a dir, hi ha una gran xifra negra. Només el 6% de dones han presentat denúncia considerant tots els fets patits en la seva vida adulta i que elles han considerat que eren fets delictius.

Gràfic 92. Percentatge de denúncies per violències sexuals amb accés corporal. Catalunya, 2024

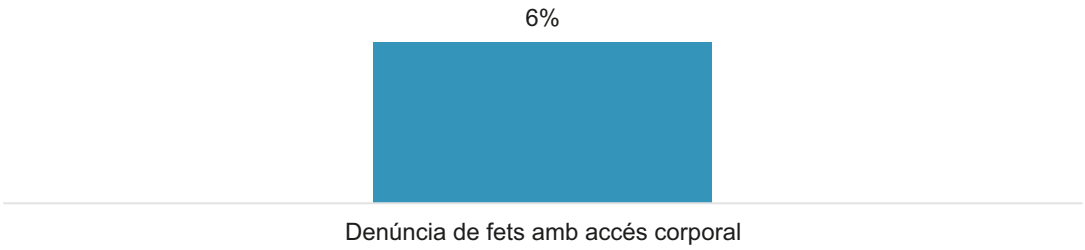

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

La por a represàlies i la dificultat per aportar proves apareixen com els principals motius per no denunciar les violències sexuals. Aquests elements ajuden a entendre els baixos nivells de denúncia observats: d'una banda, el temor a possibles conseqüències personals o en l'entorn proper i, de l'altra, les dificultats per demostrar els fets, especialment en situacions que sovint es produeixen en l'àmbit privat o sense testimonis. Tot plegat contribueix a mantenir una elevada infradenúncia d'aquest tipus de violències.

Gràfic 93. Principals motius per no denunciar les violències sexuals. Catalunya, 2024

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

El 55,5% de les dones considera que els fets són delicte quan l'agressor és desconegut, percentatge que baixa al 37,2% quan es tracta d'una persona coneguda, i fins a l'11,7% en el cas de la parella actual. La disminució progressiva segons el grau de proximitat amb l'agressor apunta a una menor identificació del caràcter delictiu dels fets en contextos de relació propera, fet que pot influir que hi hagi menys denúncies.

Gràfic 94. Percentatge de percepció del caràcter delictiu dels fets segons tipus de vincle amb l'agressor. Catalunya, 2024

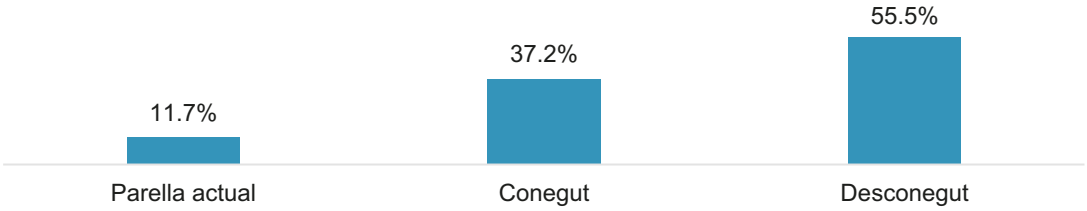

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

Dins els factors que facilitarien la denúncia de les violències sexuals, el 56,6% de les dones assenyala que disposar de més informació sobre el procediment facilitaria la denúncia, mentre que el 34,8% indica que haver d'anar a una comissaria actua com un element desincentivador. A més, el 21,1% considera que anar-hi acompanyades ajudaria a fer el pas de denunciar. És fonamental reduir barreres pràctiques i d'accés al sistema de denúncia, tant en termes d'informació com de condicions en què es duu a terme el procés.

Gràfic 95. Factors que facilitarien la denúncia de les violències sexuals. Catalunya, 2024

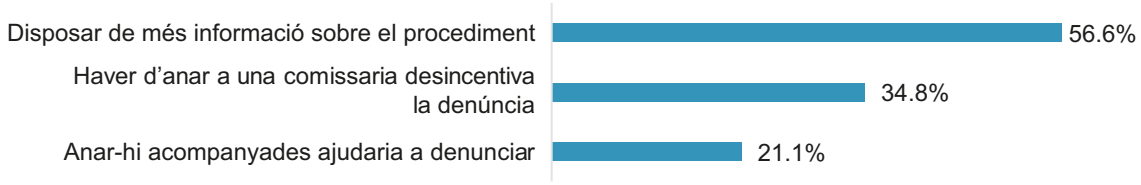

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

El tractament mediàtic, la socialització en la por i les experiències properes de victimització, apareixen com els principals factors que influeixen en la percepció del risc de patir una agressió sexual. Aquests elements apunten a una construcció del risc que no depèn només de l'experiència directa, sinó també de factors socials i contextuals que configuren la manera com les dones perceben i interpreten la inseguretat.

El 24% de les dones indica influència del tractament mediàtic, el 27,4%, la socialització de la por, i el 23%, les experiències properes. Destaca la socialització de la por com a principal factor de la percepció de risc de tenir una agressió sexual.

Gràfic 96. Factors que influeixen en la percepció del risc de patir una agressió sexual. Catalunya, 2024

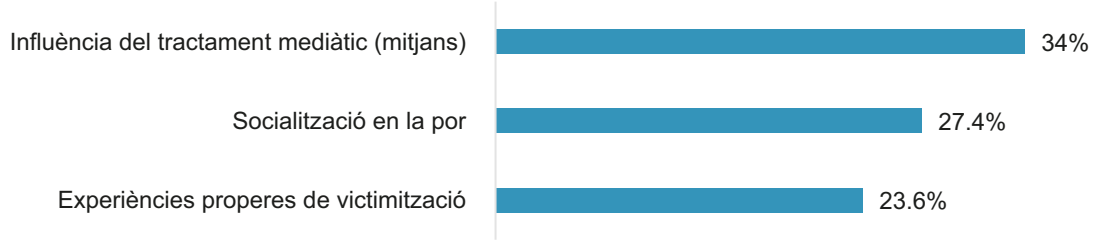

Font: Enquesta de violències sexuals a Catalunya 2024. Departament d'Interior.

8.2. Macroenquesta de violència contra la dona 2024

En aquest apartat es recullen alguns dels indicadors principals de la Macroenquesta de violència contra la dona 2024, publicada per la Delegació del Govern contra la Violència de Gènere el desembre de 2025. Aquesta operació estadística constitueix, juntament amb l'Enquesta europea de violència de gènere, la principal font d'informació a escala estatal sobre les violències masclistes. La Macroenquesta està inclosa en el Pla Estadístic Nacional 2021-2024 i dona compliment als requeriments del Conveni del Consell d'Europa sobre prevenció i lluita contra la violència contra les dones i la violència domèstica (Conveni d'Istanbul), ratificat per Espanya l'any 2014.

L'objectiu principal de la Macroenquesta és proporcionar informació sobre la prevalença i les característiques de la violència que pateixen les dones de 16 anys o més a Espanya, tant al llarg de la seva vida com en períodes més recents. L'estudi analitza diferents formes de violència masclista exercides per homes, incloent-hi tant les produïdes en l'àmbit de la parella (parelles actuals o exparelles) com les que tenen lloc fora de la parella.

L'enquesta recull un ampli ventall de situacions de violència, que inclouen des de violències físiques i sexuals fins a diferents formes d'assetjament, com ara l'assetjament sexual, l'assetjament sense connotacions sexuals, l'assetjament reiterat o l'assetjament digital. A més, incorpora indicadors combinats que permeten oferir una visió global del fenomen i estudis comparatius territorials.

L'estudi comparatiu territorial pot il·lustrar no només la incidència més elevada de les violències masclistes sinó l'existència d'un grau més elevat de conscienciació social, institucional i mediàtica sobre les violències masclistes, ja que aquest fet podria contribuir a una millor identificació i, per tant, a més declaracions d'aquestes experiències per part de les dones.

El primer indicador destacat és la prevalença de la violència física i/o sexual patida al llarg de la vida, que a Catalunya és del 30,9% de les dones residents. Aquesta proporció és lleugerament superior a la registrada per al conjunt de l'Estat (28,4%).

Gràfic 97. Percentatge de dones víctimes de violència física i/o sexual dins o fora de la parella al llarg de la vida. Catalunya, 2024

Font: Macroenquesta de violència contra la dona 2024. Delegació del Govern contra la Violència de Gènere.

La violència física i/o sexual presenta una clara diferència segons el període temporal considerat: mentre que el 30,9% de les dones n'ha patit al llarg de la vida, aquest percentatge es redueix al 9,4% en els darrers quatre anys i al 5,6% en els darrers dotze mesos. Aquest gràfic reflecteix la diferència entre la prevalença acumulada i la més recent, però alhora indica que aquestes formes de violència continuen presents en l'actualitat i afecten un volum rellevant de dones.

Gràfic 98. Percentatge de dones víctimes de violència física i/o sexual dins o fora de la parella, per període temporal. Catalunya, 2024

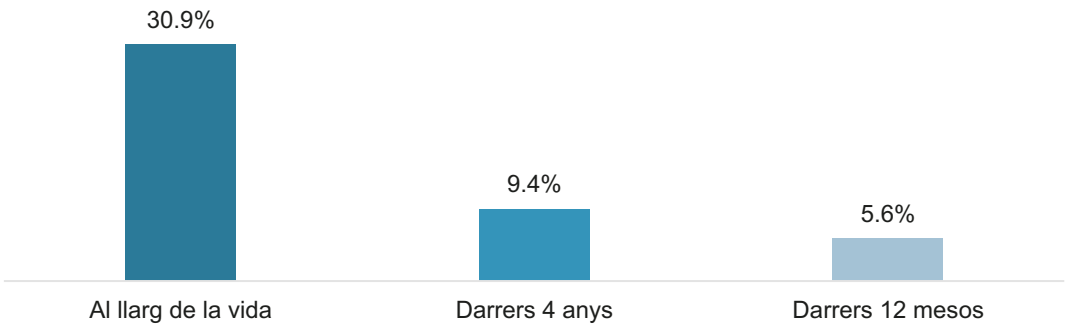

Font: Macroenquesta de violència contra la dona 2024. Delegació del Govern contra la Violència de Gènere.

La violència en la parella afecta una proporció molt elevada de dones: el 33,6% de les dones residents a Catalunya n'ha patit al llarg de la seva vida. Es tracta d'un percentatge lleugerament superior al del conjunt de l'Estat (33%), fet que indica una incidència similar però una mica més elevada en el cas català.

Gràfic 99. Percentatge de dones víctimes de violència en la parella al llarg de la vida. Catalunya, 2024

Font: Macroenquesta de violència contra la dona 2024. Delegació del Govern contra la Violència de Gènere.

La violència psicològica és la més freqüent dins de la parella: el 27,6% de les dones ha patit control i, el 24,5%, violència emocional al llarg de la vida. També destaca la violència econòmica (13,2%), mentre que la física (10,2%) i la sexual (9,5%) presenten percentatges més baixos. En els darrers quatre anys, les xifres baixen, però es mantenen en tots els casos (entre el 3,8% i el 12,0%), i el mateix passa en els darrers dotze mesos (entre el 2,0% i el 8,3%), cosa que indica que aquestes situacions continuen produint-se.

Gràfic 100. Percentatge de dones víctimes de violència en la parella, per tipus de violència i període temporal. Catalunya, 2024

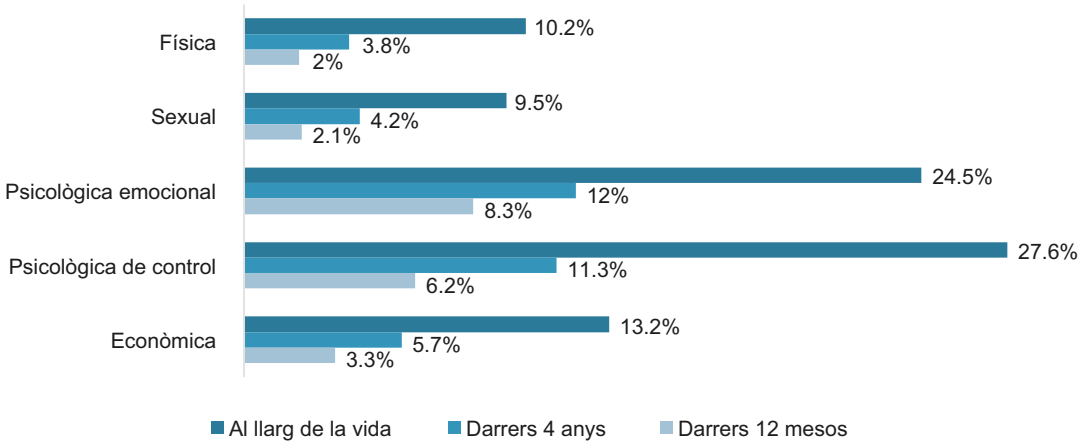

Font: Macroenquesta de violència contra la dona 2024. Delegació del Govern contra la Violència de Gènere.

El 33,6% de les dones ha patit violència en la parella al llarg de la vida, mentre que els darrers quatre anys el percentatge és del 17,1%, i els darrers dotze mesos, del 13,4%. La diferència entre períodes és clara, però les dades dels últims anys mostren que aquestes situacions continuen sent relativament freqüents.

Gràfic 101. Percentatge de dones víctimes de violència en la parella, per període temporal. Catalunya, 2024

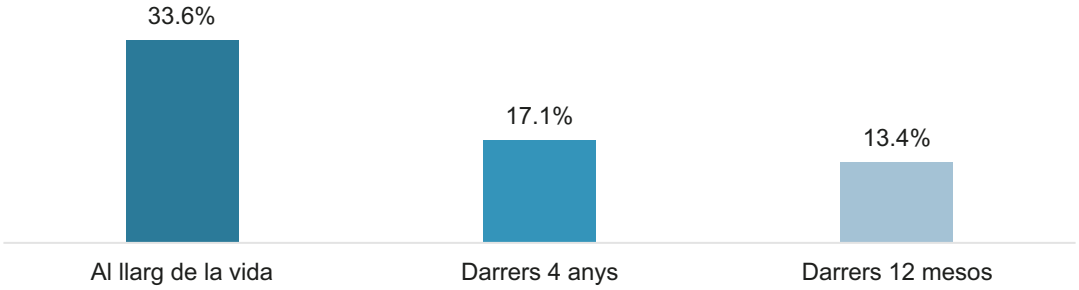

Font: Macroenquesta de violència contra la dona 2024. Delegació del Govern contra la Violència de Gènere.

El 24,4% de les dones ha patit violència física i/o sexual fora de la parella, una proporció nou punts inferior a la de la parella (33,6%). Això indica que, tot i que l'àmbit de la parella continua sent l'àmbit principal, una part important de la violència es produeix també fora d'aquest entorn.

Gràfic 102. Percentatge de dones víctimes de violència física i/o sexual fora de la parella al llarg de la vida. Catalunya, 2024

Font: Macroenquesta de violència contra la dona 2024. Delegació del Govern contra la Violència de Gènere.

Fora de la parella, la violència sexual (17,4%) és més freqüent que la física (13,6%) si es considera tota la vida. Els darrers quatre anys (3,8% i 2,6%) i l'últim any (2,4% i 1,3%), totes dues baixen, però la violència sexual continua situant-se per sobre. Les diferències es mantenen, tot i que amb valors més baixos en els períodes recents.

Gràfic 103. Percentatge de dones víctimes de violència física i/o sexual fora de la parella, per tipus de violència i període temporal. Catalunya, 2024

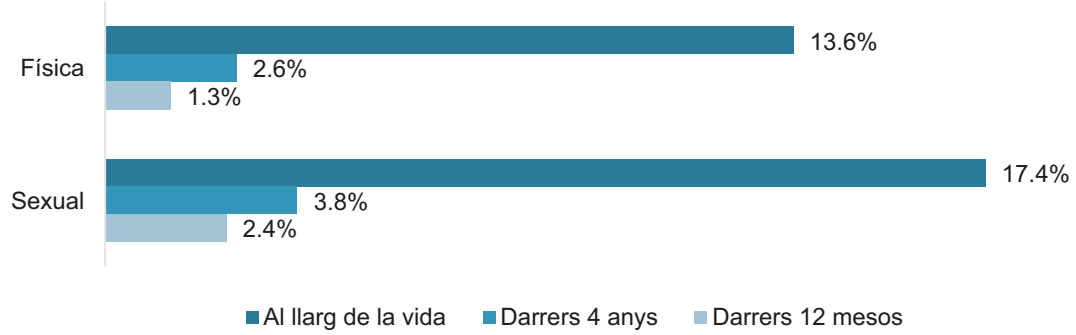

Font: Macroenquesta de violència contra la dona 2024. Delegació del Govern contra la Violència de Gènere.

Per tipus de violència sexual fora de la parella, les altres formes (16,0%) concentren la major part de les experiències, molt per sobre de les violacions (3,2%) i dels intents de violació (3,2%). Això apunta que les formes menys extremes, però més quotidianes, tenen un pes molt més gran en el conjunt de les experiències de violència sexual.

Gràfic 104. Percentatge de dones víctimes de violència sexual fora de la parella al llarg de la vida, per tipus de violència. Catalunya, 2024

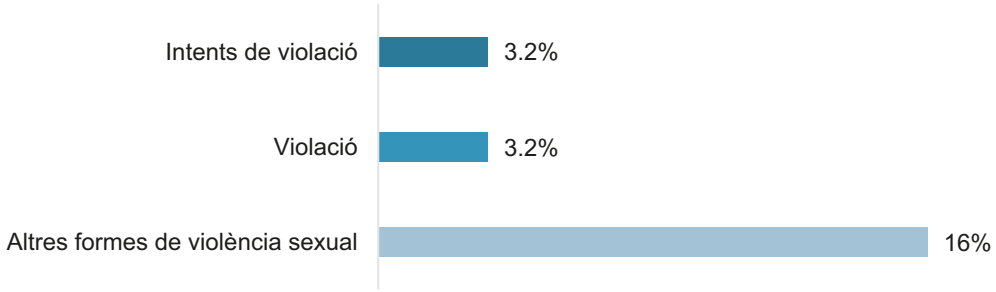

Font: Macroenquesta de violència contra la dona 2024. Delegació del Govern contra la Violència de Gènere.

L'assetjament sexual és el tipus[8] de violència masclista més estès recollida en l'enquesta, amb un 42,5% de dones que l'han patit. Queda clarament per sobre de les violències en la parella (33,6%) i de la violència física i/o sexual (30,9%), amb una diferència de 9 i 12 punts, respectivament. No és només que sigui la més freqüent, sinó que té un abast més ampli que la resta de tipus de violències analitzades.

8 La Llei 17/2020, del 22 de desembre, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, inclou àmbits i formes de les violències masclistes que no coincideixen exactament amb la tria de tipus de violència que es reflecteix en la Macroenquesta, i per aquest motiu s'ha triat la paraula "tipus de violència" per no generar confusió.

Gràfic 105. Percentatge de dones que han patit assetjament sexual al llarg de la vida. Catalunya i Estat, 2024

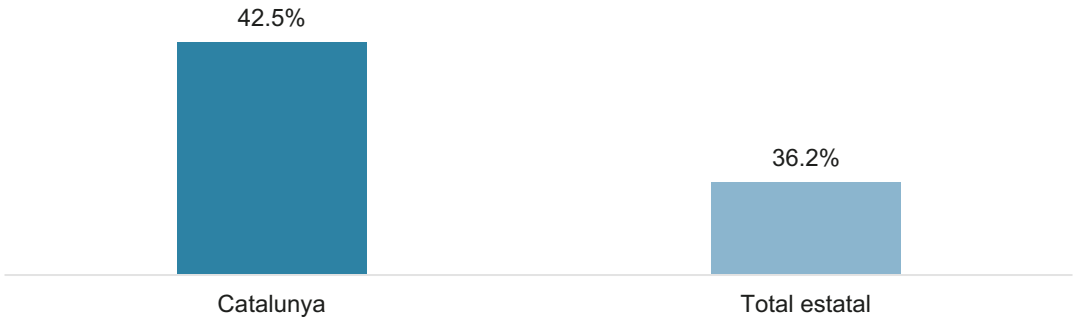

Font: Macroenquesta de violència contra la dona 2024. Delegació del Govern contra la Violència de Gènere.

L'assetjament sexual no es concentra en un únic moment, sinó que es reparteix al llarg del temps: el 42,5% al llarg de la vida, el 20,0% els darrers quatre anys i el 13,9% l'últim any. A més, un 22,7% ja l'havia patit abans dels 15 anys. El fet que la dada d'infància sigui superior a la dels darrers dotze mesos indica que una part important d'aquestes experiències comença en edats primerenques.

Gràfic 106. Percentatge de dones que han patit assetjament sexual, per període temporal. Catalunya, 2024

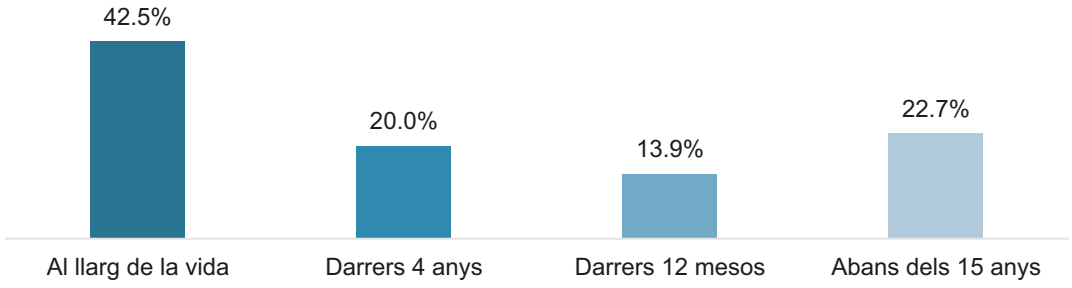

Font: Macroenquesta de violència contra la dona 2024. Delegació del Govern contra la Violència de Gènere.

El 17,1% de les dones ha patit assetjament no sexual[9] al llarg de la vida, una proporció molt inferior a la de l'assetjament sexual (42,5%). La diferència, de més de 25 punts, marca una clara distància entre tots dos tipus.

9 Assetjament per raó de sexe, psicològic o ciberassetjament.

Gràfic 107. Percentatge de dones que han patit assetjament no sexual al llarg de la vida. Catalunya i Estat, 2024

Font: Macroenquesta de violència contra la dona 2024. Delegació del Govern contra la Violència de Gènere.

El 17,1% de les dones ha patit assetjament no sexual al llarg de la vida, mentre que les que l'han patit els darrers quatre anys representen el 7,3%, i el 3,0% l'últim any. La dada d'abans dels 15 anys (4,1%) queda per sobre de la de l'últim any, cosa que situa part d'aquestes experiències en etapes primerenques més que no pas en el present immediat.

Gràfic 108. Percentatge de dones que han patit assetjament no sexual, per període temporal. Catalunya, 2024

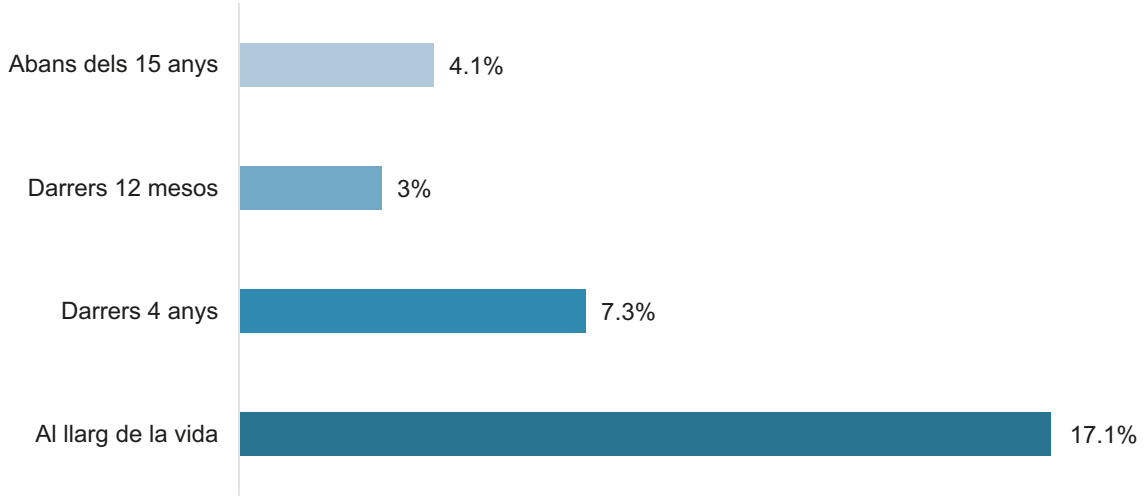

Font: Macroenquesta de violència contra la dona 2024. Delegació del Govern contra la Violència de Gènere.

Si es considera la persistència de l'assetjament, s'observa que el 14,4% de les dones ha patit assetjament reiterat al llarg de la vida, una xifra molt similar a la del conjunt de l'Estat (13,9%). La diferència és mínima, de mig punt, i situa aquest tipus d'assetjament en un nivell intermedi dins del conjunt de formes analitzades.

Gràfic 109. Percentatge de dones que han patit assetjament reiterat al llarg de la vida. Catalunya i Estat, 2024

Font: Macroenquesta de violència contra la dona 2024. Delegació del Govern contra la Violència de Gènere.

El 14,2% de les dones ha patit assetjament digital, per sobre del 12,2% del conjunt de l'Estat. La diferència, de dos punts, és més marcada que en altres indicadors i apunta a una incidència de dos punts per sobre en el cas català.

Gràfic 110. Percentatge de dones que han patit assetjament digital al llarg de la vida. Catalunya i Estat, 2024

Font: Macroenquesta de violència contra la dona 2024. Delegació del Govern contra la Violència de Gènere.

Pel que fa a les edats més joves, l'enquesta posa de manifest que 17,2% de les dones ha patit violència física i/o sexual abans dels 15 anys, davant del 15,2% del conjunt de l'Estat, dos punts per sobre. Si ho comparem amb la proporció de dones de 16 anys i més, la proporció de dones que ha passat per aquesta situació al llarg de la vida s'eleva al 30,9%.

Gràfic 111. Percentatge de dones que han patit violència física i/o sexual abans dels 15 anys. Catalunya i Estat, 2024

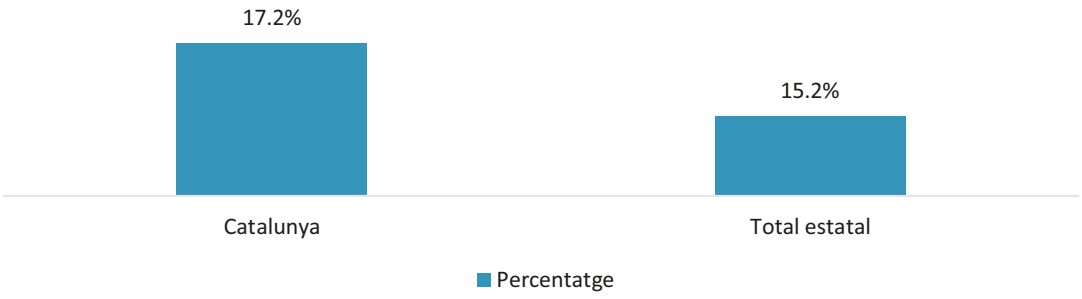

Font: Macroenquesta de violència contra la dona 2024. Delegació del Govern contra la Violència de Gènere.

Les diferències entre els tipus de violència mesurats en l'enquesta són clares: l'assetjament sexual és el més estès (42,5%), seguit de la violència en la parella (33,6%) i de la violència total, física i/o sexual (30,9%). La violència fora de la parella (24%) queda per sota, però continua afectant gairebé una de cada quatre dones. Les distàncies entre categories es mantenen al voltant dels 6-10 punts.

Gràfic 112. Percentatge de dones víctimes de violència masclista per tipus al llarg de la vida. Catalunya, 2024

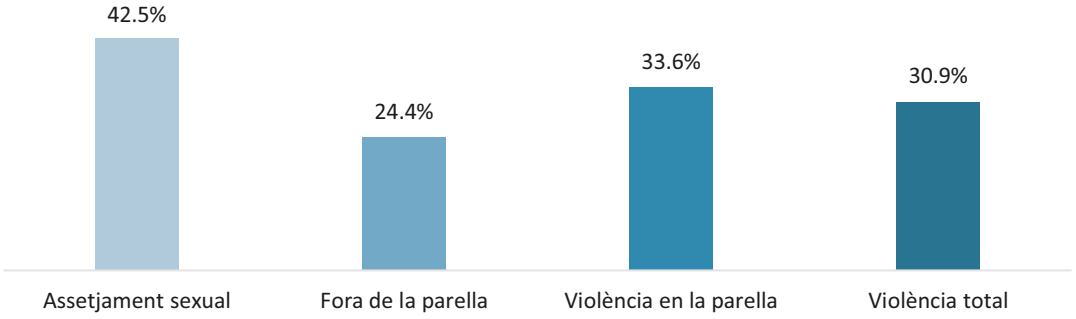

Font: Macroenquesta de violència contra la dona 2024. Delegació del Govern contra la Violència de Gènere.